

Załącznik nr 1

do uchwały nr 67/2019

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej

z dnia 28 lutego 2019 r. z późn. zm.

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: kulturoznawstwo – wiedza o kulturze

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Uniwersytet Warszawski

Data przeprowadzenia wizytacji: 09-10 grudnia 2024 r.

Warszawa, 2024

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	12
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	18
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	22
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4	22
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	26
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	30
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	36
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	39
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	43
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	45

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. Alicja Kisielewska, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Marianna Michałowska, ekspert PKA
2. dr hab. Ewa Głazewska, ekspert PKA
3. Beata Opala, członek PKA, ekspert ds. pracodawców
4. Magdalena Herman, ekspert ds. studentów
5. Katarzyna Nowak, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze prowadzoną na Uniwersytecie Warszawskim została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2024/2025. Wizytacja przeprowadzona została przez zespół oceniający w formie stacjonarnej. PKA po raz kolejny oceniała jakość kształcenia na tym kierunku.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą stacjonarnej oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitację zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodnicząca zespołu oceniającego poinformowała władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	<i>kulturoznawstwo – wiedza o kulturze</i>	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o kulturze i religii	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów / 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>kultura wizualna - fakultatywna</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	223	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	2500	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	103 ECTS	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	157 ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	62 ECTS	

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Nazwa kierunku studiów	<i>kulturoznawstwo – wiedza o kulturze</i>	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	nauki o kulturze i religii	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry / 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	<i>kultura wizualna</i> - fakultatywna	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	84	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	1550	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	62 ECTS	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	113 ECTS	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	101 ECTS	

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Podstawową cechą koncepcji kształcenia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze na pierwszym i drugim poziomie studiów jest przekazanie możliwie szerokiej wiedzy o kulturze polskiej z uwzględnieniem m.in. literatury, sztuki, języka, praktyk codzienności i obyczaju w ujęciu diachronicznym i synchronicznym, a także umiejętności i kompetencji społecznych umożliwiających jej badanie w kontekście kultur europejskich. Takie założenie wymaga połączenia wiedzy z zakresu m.in. kulturoznawstwa, antropologii kultury i etnologii, antropologii słowa i literaturoznawstwa, badania kultury wizualnej i filmoznawstwa, teatrologii oraz badania widowisk kulturowych i performansów społecznych. Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze uwzględnia założenia misji UW w zakresie powiązania nauki i nauczania oraz kształtowania aktywnego, wrażliwego na kontekst społeczny obywatela, świadomego wagi łączenia wartości uniwersalnych i lokalnych. W koncepcji kształcenia położono nacisk na krytyczną analizę środowiska kultury, w którym funkcjonuje student, z uwzględnieniem trzech celów: badania zjawisk najnowszych na tle historii kultury, wskazania na odzwierciedlenie teorii kultury w praktyce kultury oraz powiązania z badaniami naukowymi, co służy przygotowaniu do podjęcia pracy badawczej. Konstrukcja kierunku, zogniskowanego na historii i współczesności kultury polskiej i ich wielokierunkowych wpływów i relacji z kulturami krajów europejskich, znajduje odzwierciedlenie w programie studiów.

Istotnym celem kierunku jest wyposażenie studentów w wypracowane podczas studiów narzędzia teoretyczne umożliwiające samodzielne rozwiązywanie problemów współczesności oraz twórcze wykorzystanie uzyskanej podczas studiów wiedzy do krytycznej oceny przeobrażeń zachodzących w kulturze polskiej i ich wpływu na zjawiska społeczne. Celem kształcenia, zgodnie z postulowaną misją Uniwersytetu, jest również wyposażenie studentów w kompetencje w zakresie współpracy, komunikowania i realizowania wyzwań stawianych przez rynek pracy, a wymagający krytycznego myślenia. Studenci uzyskują wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne przygotowujące do formułowania i rozwiązywania problemów badawczych wynikających m.in. z praktyk codzienności oraz procesów transmisji kulturowej i komunikacji społecznej. Konsekwentnie zatem, wiedza, kompetencje i umiejętności, których uzyskanie założono w koncepcji kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze skoncentrowane są na zjawiskach kultury współczesnej i historii kultury polskiej oraz kultur sąsiedzkich i obejmuje zarówno sferę doświadczenia potocznego, jak i działań artystycznych. Uzyskanie kompetencji w zakresie wiedzy i badania powyższych dobrze przygotowuje studentów do funkcjonowania w lokalnym i zagranicznym środowisku naukowym oraz do samodzielnej pracy w mediach, ośrodkach kultury, fundacjach promujących kulturę, a także w urzędach administracji państwowej, samorządach i innych instytucjach publicznych. Realizację celów kształcenia zapewnia konstrukcja studiów obejmująca zestaw zajęć obligatoryjnych, poświęconych przekazaniu zaawansowanej i pogłębionej wiedzy o polskiej kulturze i historii oraz różnorodnych zajęć do wyboru zapewniających rozwój indywidualnych zainteresowań studentów.

Powyższej koncepcji i celom kształcenia odpowiada przyporządkowanie studiów I i II stopnia w całości do dyscypliny nauki o kulturze i religii. Przyporządkowanie takie we właściwy sposób wydobywa ich najważniejsze aspekty, wywodzące się z antropologicznego postrzegania kultury polskiej. Konsekwencją takiego ujęcia jest skupienie na wielowątkowych uwarunkowaniach kultury

polskiej i ich reprezentacji w praktykach kultury codzienności, tradycji kulturowej, literaturze, kulturze wizualnej, teatralnej i filmowej, badanych z perspektywy fundujących nauki o kulturze i religii inspiracji płynących, m.in. z antropologii kultury, performatyki, badań nad kulturą teatralną i filmową, antropologii słowa, a także metodologii badań o kulturze oraz współczesnych nurtów humanistyki zaangażowanej.

Koncepcja i cele kształcenia na studiach kulturoznawstwo – wiedza o kulturze I i II stopnia są związane z prowadzoną w Uniwersytecie Warszawskim zróżnicowaną działalnością naukową w dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Obejmują one badania w obszarze antropologii słowa i historii kultury, antropologii widowisk, antropologii kultury wizualnej, na II stopniu odnoszą się one także do nowatorskich perspektyw badania historii kultury angażujących w debatę społeczną i publiczną, takich jak studia performatywne, feministyczne i postkolonialne. Wprowadzono m.in. podejmowaną w badaniach naukowych w UW tematykę historii etnicznych, mniejszości kulturowych i historii środowiskowych.

Cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, wymagającego pracowników kultury posiadających kompetencje analityczne i badawcze, przydatne w pracy z zespołami i angażujących publiczność. Wymagane przez pracodawców umiejętności i „miękkie” kompetencje w zakresie komunikowania są nabywane m.in. w ramach cyklu warsztatów kulturoznawczych, kształcących studentów w samodzielnej aktywności w różnorodnych dziedzinach współczesnej rzeczywistości kulturowo-społecznej.

Koncepcja i cele kształcenia na studiach I i II stopnia zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Reprezentują ich studenci i nauczyciele akademicki oraz przedstawiciele wielu instytucji (organizacji pozarządowych i publicznych, a także mediów i instytucji kultury) współpracujący z Instytutem Kultury Polskiej w ramach Rady dydaktycznej kierunku. W wyniku rozmów z pracodawcami wprowadzono m.in. zmiany na I i II stopniu studiów, poszerzając w ramach programu studiów zajęcia *warsztat kulturoznawczy*, zaś na II stopniu zajęcia *warsztat krytyczny*. W wyniku badań społeczności akademickiej wprowadzono zajęcia odpowiadające zainteresowaniom tematycznym studentów (m.in. dotyczących badań nad kulturą cyfrową).

Koncepcja kształcenia uwzględnia nauczanie i uczenie się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, co jest konsekwencją uznania cyfrowych technik za istotne we współczesnym społeczeństwie informacyjnym. Nauczanie zdalne odbywa się w takich wypadkach, jak: zajęcia BHP, część e-lektoratów, zajęcia przewidujące uzyskanie kompetencji cyfrowych czy też innowacyjne zajęcia prowadzone w czasie realnym we współpracy z wykładowcami zagranicznymi. Są to rozwiązania zgodne z obowiązującymi aktami prawa.

Ogólne efekty uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze I i II stopnia (tzw. efekty kierunkowe) są zgodne z koncepcją kształcenia na kierunku i przyjętym dla niego profilem ogólnoakademickim. Zakładają one połączenie wiedzy o teoretycznych aspektach kultury i jej dziedzictwie z badaniami nad współczesną literaturą, teatrem i mediami oraz nad codziennymi i artystycznymi zjawiskami praktyki kulturowej. Dlatego też najistotniejsze dla efektów uczenia się na studiach I stopnia jest położenie nacisku na zaawansowaną wiedzę o kulturze polskiej i regionalnej oraz jej zastosowanie do teoretycznych aspektów badania kultury. Efekty uczenia się zostały prawidłowo przypisane do dyscypliny nauki o kulturze i religii, ponieważ obejmują szeroki zakres problemów, teorii i pojęć oraz metodologii i metod stosowanych w tej dyscyplinie. Przykładowo efekt uczenia się zna i rozumie „swoistość nauk o kulturze oraz ich związki z innymi naukami

humanistycznymi i społecznymi” uwzględnia teoretyczny kontekst funkcjonowania dyscypliny nauki o kulturze i religii w strukturze nauk humanistycznych, zaś efekt zna i rozumie „w stopniu zaawansowanym wybrane aspekty kultury literackiej i twórczości słownej, widowisk kulturowych i kultury teatralnej, kultury wizualnej i filmowej oraz relacjach między nimi” uwzględnia obszary i przedmioty badań, którymi posługują się nauki o kulturze i religii, dzięki czemu student może poznać praktyczne sposoby aplikacji teorii do rzeczywistości kulturowej, w której żyje.

Uwzględniono także efekty, pozwalające wykorzystywać posiadaną wiedzę w pracy w jednostkach kultury oraz prowadzić samodzielną pracę badawczą, co reprezentuje np. efekt potrafi „wykorzystywać metodologię badawczą oraz narzędzia (także cyfrowe) nauk humanistycznych oraz prezentować i syntetyzować uzyskane tymi metodami dane”. W efektach opisano także umiejętności i kompetencje dotyczące uczestnictwa i inicjowania prac badawczych a także znaczenia kulturoznawstwa w aktywizowaniu środowisk lokalnych i działań w życiu akademickim (np. efekt: potrafi „samodzielnie prowadzić pracę badawczą pod kierunkiem opiekuna naukowego” i „inicjować i prowadzić badawcze prace zespołowe; współdziałać w zespole z innymi osobami; organizować pracę indywidualną i zespołową”). Istotne miejsce w efektach uczenia się zajmują te, które dotyczą postawy prospołecznej i prokulturowej. Obejmują one „ wagę refleksji kulturoznawczej dla życia społecznego i dostrzegania konieczności jej rozwoju”, twórczą i krytyczną postawę wobec otaczających zjawisk kulturowych, a także charakterystyczne dla kulturoznawstwa zaangażowanie w kulturowe debaty, troskę o dziedzictwo kulturowe i upowszechnianie wiedzy.

Efekty uczenia się, charakteryzujące II stopień studiów na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze są w odpowiedni sposób pogłębione w stosunku do studiów I stopnia. Przykładowo efekt odnoszący się do swoistości dyscypliny nauk o kulturze obejmuje na II stopniu także subdyscypliny nauk o kulturze zaś wiedza o metodologiach badawczych zostaje powiązana z umiejętnościami twórczej prezentacji wyników analizy, selekcji i oceny różnorodnych źródeł, co jest uzasadnione indywidualnym i badawczym charakterem studiów magisterskich. Z tego też względu efekty uczenia się na II stopniu kładą nacisk na specjalizację wiedzy. Przykładem będą tu efekty uczenia się dotyczące wybranych aspektów kultury polskiej, współczesnych teorii tożsamości, tendencji rozwojowych nauk o kulturze.

W efektach uczenia się szczególną rolę odgrywają te, odnoszące się do umiejętności badawczych (potrafi „interpretować zgromadzony materiał uwzględniając kontekst historyczny, społeczny i polityczny”) i kompetencji społecznych wskazujących na krytyczne myślenie i naukową ciekawość (jest gotów do „krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści” i do „przyjęcia postawy szacunku i badawczej ciekawości wobec różnorodnych zjawisk kultury w tym używania zdobytej wiedzy do rozwiązywania zaobserwowanych problemów oraz zasięgania opinii ekspertów”) oraz zaangażowanie edukacyjne i zawodowe (jest potrafi „ciągle dokształcać się i rozwijać intelektualnie oraz zawodowo; ukierunkowywać innych w tym zakresie”).

Przy starannym określeniu efektów uczenia dla studiów I i II stopnia niektóre sformułowano w sposób zbyt podobny. Np. efekt K_K08 jest gotów do „dążenia do upowszechniania i otwartości zasobów wiedzy” jest powtórzony w K_K08 dla studiów II stopnia.

Rekomenduje się przejrzenie efektów uczenia się dla obu poziomów studiów i ich zróżnicowanie.

Powyższe sformułowanie efektów uczenia się jest zgodne z właściwym (6. na studiach I stopnia i 7. na studiach II stopnia) poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji i uwzględnia odpowiednio zaawansowaną i pogłębioną wiedzę. Przykładowo na studiach I stopnia efekty odnoszące się do powiązań nauk

o kulturze z innymi naukami humanistycznymi uwzględniają obecną w PRK na poziomie 6. „kompletność perspektywy badawczej i zależności”, zaś umiejętności wykorzystania posiadanej wiedzy do samodzielnego wyszukiwania, analizowania, oceny, selekcjonowania i integracji informacji do realizacji samodzielnych projektów badawczych do efektu uczenia się PRK „wykorzystywanie wiedzy/rozwiązywane problemy i wykonywane zadania”.

Z kolei na II stopniu kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze efekty uczenia się z zakresu wykorzystywania metodologii badawczej, narzędzi nauk humanistycznych oraz prezentowania i syntetyzowania uzyskane tymi metodami samodzielne kompetencje badawcze mieszczą się efekcie uczenia się „kompletność perspektywy poznawczej i zależności” poziomu 7. PRK. Przykładem efekt: potrafi „wykorzystywać metodologię badawczą oraz narzędzia (także cyfrowe) nauk humanistycznych oraz prezentować i syntetyzować uzyskane tymi metodami dane; dostosować istniejący lub stworzyć nowe narzędzia badawcze dla celów własnych badań”. W efektach uczenia się istotną rolę odgrywają te odnoszące się do gotowości krytycznego myślenia, odnoszące się do kompetencji społecznych określonych w PRK i efektu „oceny / krytyczne podejście”. Uwzględniono także efekt uczenia się związany z rozwiązywaniem problemów nietypowych (jest gotów do „przyjęcia postawy szacunku i badawczej ciekawości wobec różnorodnych zjawisk kultury w tym używania zdobytej wiedzy do rozwiązywania zaobserwowanych problemów oraz zasięgania opinii ekspertów”), co wskazuje na pełne wykorzystanie charakterystyki PRK.

Podstawowe dla koncepcji kształcenia efekty uczenia się są uzupełnione wiedzą, kompetencjami i umiejętnościami właściwymi dla kulturoznawstwa, odnoszącymi się ściśle do obszarów badań w obrębie nauk o kulturze i religii. Są to na stopniu I np. wybrane aspekty historii kultury polskiej i ościennych kultur obcych, metodologie nauk o kulturze, wybrane aspekty kultury literackiej i twórczości słownej, widowisk kulturowych i kultury teatralnej, kultury wizualnej i filmowej, zaś na stopniu II np. współczesne teorie kultury oraz jej mediów (kultura wizualna, teatr i performans, słowo) i związanych z nimi praktyk kulturowych, a także współczesne teorie tożsamości stanowiące podstawę aktualnie prowadzonych badań kulturoznawczych i z zakresu antropologii kultury. Sformułowano je tak, by uwzględniały one aktualny stan wiedzy w naukach o kulturze i religii. Łączone są tu wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne tak, aby uwzględnić teorię i wiedzę z zakresu dyscypliny, do której przypisano kierunek, co jest zgodne z jego ogólnoakademickim profilem. Na obu poziomach efekty odnoszące się do wiedzy i umiejętności są właściwie rozwijane w zakresie kompetencji społecznych: angażowania się w środowisko społeczne i naukowe, prowadzenia badań w sposób etyczny oraz diagnozowania i krytycznej analizy problemów i treści kulturowych.

Efekty uczenia się założone dla poszczególnych zajęć są zgodne z ogólnymi i uwzględniają kompetencje badawcze. Przykładowo, w ramach zajęć *analiza tekstu literackiego* (I stopień) efekt: „Osoba studiująca potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę, by samodzielnie analizować wybrane praktyki i wytwory twórczości słownej” odpowiada efektowi: potrafi „interpretować zgromadzony materiał uwzględniając kontekst historyczny, społeczny i polityczny”. Efekty uczenia się dla zajęć uwzględniają także zakres działalności naukowej prowadzonej w Uniwersytecie Warszawskim. Np. efekt zajęć *ciała, emocje, atmosfera - teorie performansu w badaniach nad kulturą* (II stopień) „Osoba biorąca udział w seminarium zna i rozumie w stopniu pogłębionym kulturoznawcze teorie dotyczące reprezentacji, afektów i atmosfery” wpisuje się w efekt ogólny potrafi „wykorzystywać posiadaną wiedzę by formułować i testować hipotezy z zakresu nauk o kulturze”. Jednocześnie uwzględnia się aktualne i innowacyjne teorie kulturowe.

Istotną rolę w kształtowaniu koncepcji kierunku pełnią efekty odnoszące się do wyboru ról zawodowych i postawy badacza, takie jak na I stopniu studiów, mające charakter przygotowawczy do podjęcia badań: potrafi „inicjować i prowadzić badawcze prace zespołowe; współdziałać w zespole z innymi osobami; organizować pracę indywidualną i zespołową” oraz realizowania pracy zawodowej i naukowej na stopniu II potrafi „napisać rozprawę naukową, samodzielnie formułując problem badawczy, dobierając źródła i literaturę naukową oraz odpowiednią metodologię; poprawnie w mowie i na piśmie formułować wypowiedzi i sądy”.

Wskazane efekty uczenia się sformułowano uwzględniając komunikowanie się w języku obcym. Są to efekty uwzględniające posługiwanie się językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 Europejskiego Opisu Językowego oraz korzystanie z wybranej literatury przedmiotu w języku obcym na studiach I stopnia, zaś na studiach II stopnia znajomość języka obcego opisuje efekt: potrafi „posługiwać się językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 lub wyżej Europejskiego Opisu Językowego; korzystać z wybranej literatury przedmiotu w języku obcym”.

Efekty uczenia się uwzględniają także kompetencje społeczne niezbędne w pracy badacza obejmujące krytyczną ocenę posiadanej wiedzy, przygotowywanie projektów praktycznych, pracy zespołowej, zaangażowanie w dialog społeczny i międzykulturowy oraz troskę o dziedzictwo kulturowe.

Efekty uczenia się sformułowano w sposób jasny i zwięzły. Są zrozumiałe i nie poddają się różnym interpretacjom, co pozwala na stworzenie systemu weryfikacji oraz realistycznie opisują warunki ich osiągnięcia.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1¹⁰(kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze I i II stopnia są zgodne ze strategią Uczelni oraz mieszczą się w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, do której kierunek jest przyporządkowany. Są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni w tej dyscyplinie oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Efekty uczenia się opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąmane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu. Rekomendacja nie wpływa na ocenę kryterium jako spełnionego.

¹⁰W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Zróżnicowanie efektów uczenia się odnoszących się do studiów pierwszego i drugiego stopnia.

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe dla studiów I i II stopnia kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze odpowiadają założonej koncepcji kształcenia i efektom uczenia się. Przewidują one przekazanie wiedzy z dyscyplin nauki o kulturze i religii w zakresie antropologicznie ukierunkowanej metodologii, teorii i praktyki prowadzenia badań kulturowych. Treści te w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych są typowe dla kierunku o profilu ogólnoakademickim oraz uwzględniają aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, co zapewnia uzyskanie wszystkich efektów uczenia się. W ramach zajęć dla studiów I stopnia uwzględniono m.in. szeroko rozumianą wiedzę o teorii kultury (m.in. klasycznych teoriach antropologicznych, antropologii kultury, antropologii słowa), historii i filozofii kultury w różnych epokach na tle kultury europejskiej (m.in. historii kultury antycznej i nowożytnej, historii kultury polskiej od XVII do XX wieku). W treściach programowych zawarto także wiedzę z obszaru kultury filmowej, wizualnej i antropologii widowisk. W programie obecne są także treści o charakterze metodologicznym i warsztatowym, wprowadzające do prowadzenia badań w humanistyce skoncentrowane na metodach analizy i interpretacji zjawisk i rzeczywistości kulturowej. Treści programowe obejmujące umiejętności i kompetencje społeczne są wprowadzone na zajęciach warsztatowych (warsztat humanisty uwzględniający kompetencje w zakresie kultury cyfrowej, warsztat metodologiczny oraz uczestnictwo w kulturze na studiach I stopnia) i seminariach dyplomowych licencjackich i magisterskich.

Treści programowe w ramach zajęć obowiązkowych są w przemyślany sposób pogłębiane i indywidualizowane, co można dostrzec w różnicach zachodzących pomiędzy programem studiów I i II stopnia. Na I stopniu na pierwszym i drugim roku studiów odnoszą się one przede wszystkim do wiedzy o podstawach antropologicznie ukierunkowanej teorii kultury, historii kultury polskiej i metodologicznych podstaw prowadzenia badań kulturowych. Na stopniu II wprowadzane są treści skoncentrowane na współczesnych przeobrażeniach teorii kultury oraz pozwalają stosować specjalistyczne metody badawcze. Obejmują one m.in. współczesne teorie antropologiczne, społeczne teorie kultury współczesnej oraz wiedzę o mediach w kulturze współczesnej. Specjalizacja treści programowych oparta jest także na wyborze zajęć, oferowanych w ramach zajęć fakultatywnych, co umożliwia to studentom zaprojektowanie własnych badań i ukierunkowanie ścieżki rozwoju.

Treści programowe są zgodne z zakresem i tematyką badań naukowych nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia i reprezentujących dyscyplinę nauki o kulturze i religii. Dotyczą one m.in. kultury filmowej i teatralnej, antropologii słowa, antropologii codzienności, a także kultury wizualnej. Tematyka ta jest obecna zarówno w zajęciach obligatoryjnych, m.in. dotyczących przemian kultury polskiej oraz metod analizy i interpretacji kultury, i fakultatywnych, np. odnoszących się do studiów posthumanistycznych, praktyk tożsamości i badań genealogicznych czy też studiów pamięciowych. Treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla nauk o kulturze i religii oraz umożliwiają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się. Przykładem są zajęcia w ramach studiów I stopnia odnoszące się do analizy tekstu literackiego, które zapewniają osiągnięcie efektów uczenia się obejmujących wiedzę o teoriach oraz praktyce prowadzenia badań, ponieważ mają charakter analityczno-interpretacyjny, zobowiązujący do warsztatowej pracy z tekstami ukształtowanymi estetycznie, z kolei w ramach antropologii kultury wizualnej studenci osiągają efekty uczenia się związane z teorią w ujęciu synchronicznym (pojęcia, kategorie, „obiekty teoretyczne”) i diachronicznym (historycznie ujęte modele widzenia i wizualności). Podobnie zbudowano program studiów II stopnia, uwzględniając kompleksowy i specyficzny charakter dyscypliny. Przykładowo tematyka zajęć poświęconych społecznie zorientowanej kulturze współczesnej zapewnia uzyskanie efektów uczenia się obejmujących wiedzę o teoriach pozwalających opisać społeczne aspekty współczesnych zjawisk oraz aplikować je do analizy procesów kulturowych. Konstrukcja programu zakłada, że wszyscy studenci uzyskują tę samą wiedzę o kulturze polskiej, umiejętności w zakresie prowadzenia badań kulturoznawczych, konstruowania wypowiedzi i tekstu akademickiego oraz kompetencje społeczne, umożliwiające pracę zespołową i planowanie działań kulturalnych. Treści programowe zostają stopniowo specjalizowane w zależności od wybranej przez studenta własnej ścieżki edukacyjnej. Ich układ pozwala indywidualizować ścieżkę kształcenia przez wybór tematycznie zróżnicowanych seminariów dyplomowych oraz wybór zajęć z puli fakultatywnych konwersatoriów, a także zajęć ogólnouczeniowych.

Po przeprowadzeniu analizy stanu faktycznego należy uznać, że harmonogram realizacji programu studiów (plan zajęć i kolejność zajęć) oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Czas trwania studiów jest właściwy i umożliwia osiągnięcie przez studentów założonych w programie studiów efektów uczenia się. Harmonogram realizacji programu na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze I i II stopnia został ustalony prawidłowo. Uwzględnia on na I stopniu studiów obligatoryjne związane z wiedzą ogólną oraz fakultatywne o charakterze specjalizacyjnym. Proporcje zajęć realizowanych w kolejnych latach rozplanowano w taki sposób, aby obciążenie studentów w całym toku studiów w sposób racjonalny uwzględniało nakład ich pracy.

Liczba punktów ECTS osiąganych podczas zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich oszacowano właściwie. Odpowiada im wymiar godzin wystarczający do osiągnięcia przez studentów założonych efektów uczenia się. Umożliwia on również osiągnięcie wiedzy w zakresie zakresu i głębi oraz kompletności perspektywy badawczej i zależności między dyscyplinami nauk humanistycznych i społecznych opisanych w charakterystyce PRK.

Zajęcia obowiązkowe na I i II stopniu studiów odbywają się we właściwie dobranej formie. Na studiach I stopnia są to wykłady, konwersatoria, ćwiczenia i warsztaty. Np. wykłady obejmują wiedzę o historii kultury polskiej w różnych epokach, ćwiczenia pozwalają uzyskać umiejętności analizy

i interpretacji utworów literackich, czy też zapoznać się z teoretycznymi i praktycznymi aspektami działalności instytucji kultury, natomiast warsztaty zapewniają zdobycie umiejętności metodologicznych w wybranych obszarach problemowych związanych z naukami o kulturze. Zajęcia fakultatywne są prowadzone w formie konwersatoriów, dotyczących specjalistycznej wiedzy oraz kompetencji społecznych (takich jak np. *antropologia genealogii. Wyobrażenia i praktyki*). Przewidziana w planie studiów pierwszego i drugiego roku liczba semestrów, a także sekwencje zajęć (zajęcia obowiązkowe o charakterze ogólnym oraz wybierane przez studentów zajęcia fakultatywne i seminaria) umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Przykładem są sekwencje zajęć na I stopniu studiów uwzględniające postęp wiedzy. Są one uporządkowane w taki sposób, aby obejmowały na pierwszym i drugim roku studiów wykład i ćwiczenia (np. *historia kultury polskiej XIX wieku*) oraz zajęcia o charakterze zaawansowanym ukierunkowane badawczo na roku trzecim (*warsztat metodologiczny*), a także zajęcia do wyboru, specjalizujące wiedzę. Na studiach II stopnia zrezygnowano z wykładów na rzecz obowiązkowych ćwiczeń i seminariów do wyboru i obejmujących zarówno wiedzę, jak i umiejętności badawcze, konieczne do realizacji pracy dyplomowej. Zajęcia z puli zajęć ogólnouniwersyteckich i oferowanych przez Instytut Kultury Polskiej do wyboru są realizowane w formie wykładów i konwersatoriów.

W planie studiów I stopnia przyporządkowano zajęciom do wyboru właściwą liczbę 62 punktów ECTS, stanowiącą 34,44 % ogólnej liczby 180 punktów ECTS. Zapewnione jest w ten sposób wymagane 30% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów na poziomie licencjackim. W planie studiów II stopnia także uwzględniono zajęcia do wyboru odpowiadające 101 punktom ECTS (84,17 %), co zapewnia 30% wymaganych punktów koniecznych do ukończenia studiów na poziomie magisterskim.

Na I roku studiów w semestrze zimowym I stopnia nie przewidziano zajęć do wyboru, co związane jest z koniecznością uzyskania przez studentów dużego zakresu wiedzy ogólnej z obszaru studiów kulturoznawczych. Studenci mogą wybierać zajęcia od semestru 2. roku pierwszego oraz na roku drugim i trzecim, stosownie do indywidualnych zainteresowań, z puli corocznie zmieniających się zajęć fakultatywnych (np. *teorie krytyczne w interpretacji kultury współczesnej, animal studies: wybrane problemy i różne zwierzęta*) oraz zróżnicowanych seminariów, których tematy są uzgadniane w porozumieniu z dyplomantami.

Na studiach II stopnia studenci kształtują ścieżkę elastycznie, dopasowując zajęcia do zainteresowań i tematyki pracy magisterskiej (np. seminarium *Ciało, emocje, atmosfera – teorie performansu w badaniach nad kulturą*), korzystając z oferty zajęć proponowanych przez Instytut Kultury Polskiej oraz ogólnouniversyteckich prowadzonych na innych wydziałach UW (wydzielono liczbę ECTS, które należy uzyskać realizując zajęcia w ramach obu ofert). Można także skorzystać z zestawu zajęć do wyboru tworzących specjalizację *kultura wizualna*, skoncentrowaną na wiedzy, umiejętnościach i kompetencjach z zakresu historii, teorii i praktyk mediów i sztuk wizualnych. Z zajęć tych mogą korzystać także studenci nierealizujący specjalności. Pozwala to samodzielnie i elastycznie planować ścieżkę kształcenia, jak również przyszłą specjalizację badawczą.

Należy zauważyć, że ten sam zestaw fakultatywnych zajęć konwersatoryjnych dostępny jest jednocześnie dla studentów studiów I i II stopnia. Nie pozwala to na pogłębienie treści programowych oferowanych studentom w zależności od stopnia zaawansowania ich wiedzy.

Rekomenduje się zatem wprowadzenie odrębnej puli zajęć do wyboru odpowiednio dla studiów I i II stopnia.

Plan studiów obejmuje zajęcia związane z prowadzoną w Uniwersytecie Warszawskim działalnością naukową. Łączna liczba punktów ECTS (180 na studiach I stopnia i 120 na studiach II stopnia) została w całości przypisana do nauk o kulturze i religii. Powyższe przypisanie jest uzasadnione przyjętą koncepcją kierunku zakładającego przekazanie wiedzy, umiejętności i kompetencji charakterystycznych dla tej dyscypliny, a obejmujących teorię, historię i praktykę wiedzy o kulturze w wymiarze diachronicznym i synchronicznym. Właściwie przypisano wartości ECTS dla poszczególnych zajęć, np. *badania kulturoznawcze: podejścia i perspektywy* wyceniono na 3 punkty, ponieważ jest to 30 godzinny wykład, natomiast wymagające większego nakładu pracy dwusemestralne ćwiczenia *historia kultury polskiej XIX w.* wyceniono na 10 ECTS. Przypisanie takie odpowiada proporcjom wynikającym z dyscyplinowego przyporządkowania kierunku.

W planie zajęć studiów I stopnia uwzględniono zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie znajomości języka nowożytnego w wymiarze 240 godzin 10 pkt. ECTS z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów (co pozwala uzyskać kompetencje językowe na poziomie B2) oraz na studiach II stopnia na poziomie B2+ podczas translatorów, zajęć ogólnouniwersyteckich oraz wybranych konwersatoriów w językach obcych. W treściach programowych zajęć uwzględniono literaturę w języku obcym oraz obcojęzyczną profesjonalną terminologię badawczą.

Wymóg uzyskania 5 punktów ECTS, jakie student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk społecznych, jest zapewniony w ramach zajęć ogólnouniwersyteckich do wyboru oraz interdyscyplinarnie nakierowanych zajęć, takich jak np. *społeczne teorie kultury współczesnej*.

Plan studiów I stopnia przewiduje zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Są to zajęcia *warsztat humanisty (technologie informacyjno- komunikacyjne)* w wymiarze 30 godzin (2 pkt. ECTS). Dobór zajęć jest właściwy i odpowiada wymaganiom kształcenia na odległość. Przypisano im wymiar zgodny z wymaganiami.

Formy i metody kształcenia wykorzystywane w toku studiów na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze są różnorodne, specyficzne dla poszczególnych zajęć i zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. W trakcie wykładów wykorzystywane są metody podające z elementami wykładu informacyjnego (objaśnienie i wyjaśnienie) oraz problemowego. Podczas ćwiczeń i konwersatoriów wykorzystywane są omówienie i analiza tekstów z dyskusją, metody przygotowujące do pisania tekstów akademickich, prezentacja i aktywizujące formy warsztatowe. W trakcie ćwiczeń prowadzonych na I stopniu studiów stosowane są metody projektowe (przygotowywanie prezentacji i niewielkich projektów badawczych), praca w grupach (rozwiązywanie zadań i dyskusja). Na II stopniu forma konwersatorium umożliwia zastosowanie zaawansowanych metod analizy wybranych przypadków oraz przygotowywanie do realizacji samodzielnych projektów badawczych. W przypadku proseminariów i seminariów na I i II stopniu studiów metody kształcenia oparte są na bezpośrednim kontakcie prowadzącego z dyplomantem. W ramach zajęć stosuje się metody dyskusji nad analizowanymi materiałami źródłowymi, lekturę i omówienie opracowań metodologicznych, lekturę i interpretację literatury szczegółowej i prezentację ustaleń badawczych, które mają przygotować do napisania i obrony pracy dyplomowej.

W doborze metod kształcenia uwzględnia się powiązanie tradycyjnych form kształcenia (wykład z prezentacją, ćwiczenia), wzbogaconych o najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej zarówno w oparciu o pracę podczas zajęć (np. mikrodyskusje oparte na zadanych tekstach oraz ich rozwiązywanie) jak też poza uniwersytetem. Do aktywizujących metod dydaktycznych integrujących grupę stosowane są formy dyskusyjne pozwalające studentom na lepsze przyswajanie wiedzy

i bezpośrednio angażujące studentów takie jak: wspólne wyjścia z grupami zajęciowymi do instytucji kultury i na wydarzenia kulturalne, udział zaproszonych przedstawicieli instytucji oraz realizowanie konkretnych projektów (np. przygotowanie interwencji w instytucjach kultury).

W nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne, wykorzystujące metody kształcenia na odległość wspomagające osiąganie przez studentów efektów uczenia się. W okresie nauki zdalnej stosowano narzędzia pracy zdalnej wypracowane dla działań edukacyjnych. Obecnie wykorzystywane są metody typowe dla zajęć zdalnych (oparte o prezentacje z wykorzystaniem sprzętu do wideokonferencji) i dyskusje online, w ramach platform cyfrowych umożliwiających pracę w grupach (np. tworzenie treści na zajęciowego bloga) i zapewniających dostęp do repozytoriów tekstów i cyfrowe bazy danych zawierające materiały audiowizualne. Te metody i narzędzia dydaktyczne dodatkowo wspomagają uzyskiwanie efektów uczenia się osiąganych podczas zajęć stacjonarnych. Metody zdalne wykorzystywane podczas zajęć (*warsztat humanisty – technologie informacyjno-komunikacyjne* oraz podczas proseminariów) zapoznają studentów z podstawowymi umiejętnościami, programami i usługami umożliwiającymi prowadzenie badań w ramach humanistyki cyfrowej.

Stosowane w procesie kształcenia metody i narzędzia dydaktyczne nakierowane są na stymulowanie studentów do samodzielnej pracy oraz do różnego rodzaju form pracy w grupie. W porozumieniu z nauczycielami akademickimi studenci realizują zadania na zajęcia, a także opracowują samodzielnie lektury, przygotowują projekty samodzielnie oraz pracują w grupach. Wdrażają one studentów do pracy w zróżnicowanych środowiskach.

Na I stopniu studiów kompetencje badawcze są zdobywane przede wszystkim na zajęciach metodologicznych (*warsztat humanisty, warsztat metodologiczny*) oraz przyswajane w sposób bierny, poprzez uczestnictwo w konferencjach i wydarzeniach naukowych. Na studiach II stopnia studenci realizują samodzielne badania wykorzystywane do przygotowania prac dyplomowych, są także włączani w badania prowadzone przez nauczycieli akademickich, co umożliwia uzyskanie kompetencji badawczych koniecznych do podjęcia edukacji w ramach szkoły doktorskiej.

Metody kształcenia i stosowane techniki kształcenia językowego umożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego na poziomie B2 na studiach I stopnia oraz B2+ na poziomie studiów II stopnia. Stosowane są charakterystyczne dla kształcenia językowego metody komunikatywne podczas pracy indywidualnej i w grupach, takie jak dyskusja, rozwiązywanie zadań i testów, formy gier i quizów, prezentacja dydaktyczna, prezentacja multimedialna wybranego zagadnienia zgodnego z kierunkiem studiów wraz z omówieniem, analiza przypadków, ćwiczenia translacyjne pisemne i ustne z zakresu języka obcego specjalistycznego z obszaru nauk o kulturze i religii. Na studiach II stopnia to także czytanie i analiza tekstów profesjonalnych w językach obcych, zaznamiając studentów ze specjalistyczną terminologią i pojęciami (np. podczas zajęć: *media w kulturze współczesnej*).

Metody dydaktyczne stosowane podczas zajęć umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się, także z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów. Z wyprzedzeniem zapewnione są materiały dydaktyczne (teksty, materiały audiowizualne) w formie elektronicznej, dostępne za pośrednictwem platform edukacyjnych wykorzystywanych w UW. Mają one charakter wspomagający i aktywizują studentów. Notatki do zajęć lub wykorzystywane w ich trakcie prezentacje są udostępnione na indywidualną prośbę, zaś osoby, które nie mogą sporządzać notatek mogą rejestrować zajęcia. W uzasadnionych przypadkach jest możliwe wyjście w trakcie zajęć na krótką przerwę. Możliwe jest także włączanie się

do dyskusji np. w formie komentarzy czy notatek na chatach dla osób, które nie chcą się wypowiadać publicznie oraz treści wykorzystywane podczas prezentacji są dostosowane do potrzeb osób uczestniczących (takich jak nadmiar bodźców dźwiękowych i wizualnych).

W programie studiów kulturoznawstwo – wiedza o kulturze nie uwzględniono praktyk zawodowych.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się. Na studiach I stopnia liczba grup ćwiczeniowych pozwala studentom skoordynować godziny z zajęciami fakultatywnymi. Pomiedzy zajęciami zaplanowano 15-minutowe przerwy, które umożliwiają odpoczynek. W jednym tylko wypadku w bloku jest przerwa 1,5 godzinna, co jednak nie dotyczy wszystkich grup zajęciowych. Jednocześnie zajęcia wykładowe i seminaryjne zaplanowano w równomiernie rozłożonych blokach (od 4 do 5 zajęć w jednym dniu na roku I i II oraz 2-3 na roku III). Na II stopniu studenci I roku dopasowują plan do wybranych przez siebie proseminariów, seminariów i zajęć fakultatywnych. Na II roku studiów II stopnia uczestniczą w wybranych przez siebie seminariach magisterskich, co pozostawia czas na pracę własną i realizację pracy dyplomowej.

Egzaminy i zaliczenia w sesji egzaminacyjnej zaplanowano w sposób racjonalny i zapewniający weryfikację wszystkich efektów uczenia się. Zajęcia rozliczane są w trybie rocznym. Harmonogram sesji jest opracowywany na początku semestru w porozumieniu z nauczycielami akademickimi i studentami oraz udostępniany studentom. Jest on koordynowany stosownie dla poszczególnych grup tak, by pomiędzy egzaminami był co najmniej jeden dzień przerwy. W sesji letniej po pierwszym roku studiów I stopnia studenci zdają 4 egzaminy z odstępem 2 lub 3 dni, zaś po II roku – 3 egzaminy. Podobnie w przypadku roku pierwszego studiów II stopnia – studenci zdają 3 egzaminy. Podsumowanie wyników zajęć kończących się zaliczeniem z oceną odbywa się podczas ostatnich zajęć w semestrze bądź w wyznaczonym terminie w sesji egzaminacyjnej. Dzięki podziałowi na zaliczenia zajęć w trakcie trwania semestru oraz zdawanych podczas sesji egzaminacyjnej czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, do której jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

W planie studiów nie uwzględniono praktyk zawodowych.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Sformułowana poniżej rekomendacja dotycząca zdiagnozowanych uchybień nie ma wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się rozdzielenie puli zajęć fakultatywnych dla studiów pierwszego i drugiego stopnia.

Zalecenia

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne: są przejrzyste i selektywne oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. W postępowaniu rekrutacyjnym na studia I stopnia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze brane są pod uwagę przede wszystkim wyniki egzaminu maturalnego z języka polskiego na poziomie rozszerzonym oraz z wybranego przedmiotu zdawanego na poziomie rozszerzonym z szerokiego wachlarza przedmiotów (wówczas stosowany jest przelicznik 1). Jeśli zaś kandydat na studia zdał egzamin maturalny na poziomie podstawowym przelicznik wynosi 0,6). Waga poszczególnych przedmiotów to: język polski 40%, matematyka 15%, język obcy nowożytny 15%, dodatkowy przedmiot do wyboru na poziomie rozszerzonym 30%. W rekrutacji mogą wziąć udział osoby posiadające tzw. „nową” maturę, „starą” maturę, maturę międzynarodową, maturę europejską i maturę zagraniczną. Jeśli kandydaci nie zdawali na maturze języka polskiego obowiązuje ich rozmowa sprawdzająca znajomość języka. Na studia kwalifikowane są osoby, które zdobyły przynajmniej 50 punktów, a limit przyjęć na studia I stopnia wynosi 120 osób.

Bardziej selektywne są zasady przyjęć na studia II stopnia, bowiem postępowanie rekrutacyjne ma charakter dwuetapowy obejmujący ranking średniej ocen z toku studiów I stopnia oraz wynik rozmowy kwalifikacyjnej sprawdzającej kompetencje kulturoznawcze. Kandydat na studia wybiera zakres tematów rozmowy, spośród zagadnień związanych z: historią kultury, kulturą współczesną, kulturą literacką, kulturą teatralną i widowiskami kulturowymi lub kulturą filmową i audiowizualną. Co więcej, kandydat przedstawia temat badawczy przyszłej pracy magisterskiej. Z etapu pierwszego kandydat maksymalnie może uzyskać 100 punktów, z etapu drugiego (rozmowy kwalifikacyjnej), tyle samo, przy czym uzyskanie z drugiego etapu 20 lub mniej punktów dyskwalifikuje kandydata. Rozmowa kwalifikacyjna potwierdza również kwalifikacje obcokrajowców do studiowania w języku polskim. Na studia II stopnia limit miejsc wynosi 54. Zakres kompetencji wstępnych kandydatów zapewnia pozyskanie osób o odpowiednich kwalifikacjach wstępnych, zważywszy na przyporządkowanie kierunku w 100% do dyscypliny nauki o kulturze i religii. W odniesieniu do osób przyjętych na studia II stopnia mogą się one również rekrutować na dodatkową nieodpłatną i nieobowiązkową specjalizację *kultura wizualna*, na którą przyjmowanych jest od 15 do 20 osób. Uczelnia określa również zasady rekrutacji dla osób, które chcą się przenieść z innej uczelni (maksymalnie po 10 osób dla obu stopni studiów).

Zasady rekrutacji są bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze.

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Zasady i procedury dyplomowania są trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Tematyka prac dyplomowych jest zgodna z profilem studiów, poziomem kształcenia oraz dyscypliną, do której został przyporządkowany kierunek studiów, a więc naukami o kulturze i religii. Uczelnia szczegółowo określa wymagania formalne i merytoryczne wobec pracy licencjackiej i oddzielnie magisterskiej, a więc uwzględnia progresję kompetencji między poziomami studiów. Cały proces dyplomowania jest monitorowany i przeprowadzana jest ewaluacja tego procesu. Warto podkreślić, że prace dyplomowe w części przypadków potwierdzają wyjątkowe kwalifikacje studentów do prowadzenia badań naukowych w dyscyplinie, w ramach której prowadzony jest kierunek. Potwierdzają to zdobywane nagrody w konkursach na prace magisterskie, publikacja ich fragmentów w wysoko punktowanych czasopismach, a nawet ich publikacja w postaci monografii.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość umożliwiając równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością; zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen, określają zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie. Praca oddana przez studenta zazwyczaj jest oceniana w ciągu dwóch tygodni. Przedstawiona przez prowadzącego zajęcia punktacja powinna być klarowna, powinna być też dołączona ocena – wskazanie słabych i mocnych stron pracy. Uczelnia określa także zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem. W przypadku stwierdzenia plagiatu (jego źródło musi zostać podane) student otrzymuje ocenę niedostateczną z zajęć, w ramach których praca powstała, a w przypadku rażącego naruszenia prawa sprawę plagiatu kieruje się do Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów i Doktorantów.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość: są różnorodne, specyficzne i zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się; umożliwiają także sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności; umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów pierwszego stopnia lub B2+ na poziomie studiów drugiego stopnia, w tym języka specjalistycznego.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się. Absolwenci kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze znajdują zatrudnienie w wielu instytucjach kultury, a ich wiedza, umiejętności i kompetencje są cenione przez pracodawców.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych, a także są monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów itp. a także prac dyplomowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscypliny nauki o kulturze i religii, do której kierunek jest przyporządkowany. Prace dyplomowe odpowiadają koncepcji kształcenia na kierunku.

Studenci są autorami publikacji naukowych w dyscyplinie, do której kierunek jest przyporządkowany. Fragmenty prac magisterskich były publikowane lub przyjęte do publikacji w czasopiśmie naukowych o wysokiej punktacji; w ciągu 5 lat ukazało się lub zostało przyjętych do druku 9 takich artykułów naukowych, m.in. w „European Journal of Life Writing”, „Kulturze Współczesnej” czy „Kwartalniku Filmowym”. Została również opublikowana jako monografia jedna praca magisterska. Osoby studiujące realizowały też projekty badawcze, m. in. OPUS NCN, były laureatami stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego czy laureatami konkursów na najlepsze prace magisterskie. Osoby studiujące na kierunku w ramach Studenckiego Koła Kulturoznawczego zorganizowały

konferencję naukową, której efekty zostaną opublikowane w tomie pokonferencyjnym, który ma się ukazać w wydawanej przez IKP serii „Pongo”.

Motywowanie studentów do pracy naukowej odbywa się także za sprawą minigrantów studenckich przyznawanych przez dyrektora Instytutu Kultury Polskiej. Od 2022 roku osoby studiujące w IKP na III roku studiów I stopnia oraz na I i II roku studiów II stopnia mogą ubiegać o przyznanie minigrantu, czyli wsparcia finansowego badań naukowych (związanych z przygotowaniem prac dyplomowych bądź zaliczeniowych lub udziałem w zajęciach dydaktycznych). Wartość takiego dofinansowania to maksymalnie 2 tys. złotych, a skala przyznawania tego typu wsparcia to 3 do 5 minigrantów rocznie. Możliwe jest także uzyskanie przez studentów dofinansowania publikacji, wyjazdów na konferencje, kwereń i szkoleń z Funduszu Doskonałości Dydaktycznej UW. Osoby studiujące, zrzeszone w kołach naukowych mogą też liczyć na wsparcie finansowe działalności naukowej i popularyzatorskiej. Studenckie Koło Kulturoznawcze działające w IKP otrzymuje dotację dziekańską (roczny budżet koła w wysokości 1000 zł), a w przypadku większych inicjatyw (np. organizacja konferencji) może starać się o dodatkowe finansowanie ze środków IKP, Wydziału Polonistyki lub Fundacji Uniwersytetu Warszawskiego.

Kierunek oferuje zróżnicowane metody zaliczania zajęć pozwalające na realizację efektów uczenia się, ale również przygotowanie do pracy naukowej i kompetencji pożądanych przy zatrudnieniu w sektorze kultury. Np. zaliczeniem zajęć *uczestnictwo w kulturze* (studia I stopnia) jest przygotowanie diagnozy wybranej instytucji oraz projektu działań, możliwych do realizacji w tej instytucji. W ramach zajęć *historie filmów* (studia II stopnia) studenci przygotowują prezentacje, które przedstawiają w ramach minikonferencji, będących okazją do dyskusji i wzajemnych inspiracji. Szczególnie ważną formą zaliczania zajęć obowiązkowych są roczne i semestralne prace pisemne. Prace roczne wymagane w ramach 4 zajęć na I stopniu studiów prezentują wyniki analiz i interpretacji zjawisk kultury, praktyk codziennych i artystycznych z obszaru antropologii kultury, antropologii słowa, antropologii widowisk i antropologii kultury wizualnej.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału

w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Nauczyciele akademicy oraz inne osoby prowadzące zajęcia związane z dyscypliną nauki o kulturze i religii posiadają aktualny i udokumentowany dorobek naukowy lub artystyczny i/lub doświadczenie zawodowe w zakresie tej dyscypliny, umożliwiające prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji badawczych. Rokrocznie zajęcia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze prowadzi ok. 50 osób. Przede wszystkim są to pracownicy badawczo-dydaktyczni Instytutu Kultury Polskiej, którzy jako jedyną dyscyplinę zadeklarowali nauki o kulturze i religii.

Struktura kwalifikacji (posiadane tytuły zawodowe, stopnie i tytuły naukowe), liczebność kadry, w stosunku do liczby studentów, stabilność zatrudnienia umożliwiają prawidłową realizację zajęć. W roku akademickim 2024/2025 zajęcia na kierunku studiów prowadzą 53 osoby, w tym 43 nauczycieli akademickich spośród których 40 prowadzi działalność badawczą: 2 osoby z tytułem profesora, 19 ze stopniem dr hab., 17 doktorów oraz 3 magistrów. Wysokie kompetencje kadry potwierdza również duża liczba awansów naukowych w latach 2017-2024 – tytuł naukowy profesora otrzymały 2 osoby, stopień naukowy doktora habilitowanego 12 osób, stopień naukowy doktora 8 osób. Pracownicy IKP są uznanymi w kraju i zagranicą badaczami, których dorobek wykorzystywany jest także w dydaktyce innych polskich ośrodków badawczo-dydaktycznych. Pracownicy Instytutu prowadzą także zajęcia na innych kierunkach studiów, również poza UW, np. w ramach wykładów gościnnych lub stałej współpracy z Instytutem Sztuki Polskiej Akademii Nauk, Akademii Teatralnej in. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, Warszawskiej Szkole Filmowej, Państwowej Wyższej Szkole

Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej in. Leona Schillera w Łodzi czy Uniwersytecie SWPS. Niektórzy pracownicy dysponują międzynarodowym doświadczeniem dydaktycznym, np. prowadząc zajęcia na University of North Carolina Chapel Hill oraz School of Visual Arts New York. Osoby prowadzące zajęcia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze wykazują się również licznymi, niezwykle interesującymi działaniami popularyzującymi wiedzę kulturoznawczą (np. realizując cykle podcastów poświęconych literaturze fantastycznonaukowej przed 1939 rokiem czy poświęconych historii Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina, bądź prowadząc kanał na YouTube „Edukacja Spojrzenia”).

Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia posiadają kompetencje dydaktyczne, w tym związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, umożliwiające prawidłową realizację zajęć. Kompetencje te potwierdzają stosowane metody dydaktyczne, bardzo zróżnicowane, mający innowacyjny charakter i mobilizujące studentów do aktywności i prowadzenia badań naukowych, a także przygotowujące do późniejszej pracy w sektorze kultury. Wykorzystywane metody dydaktyczne intensywnie kreują umiejętności myślenia krytycznego, co jako istotny, niezwykle pozytywny efekt uczenia się podkreślają sami studenci. Pracownicy badawczo-dydaktyczni uczestniczą w bardzo licznych kursach, szkoleniach podnoszących kompetencje naukowe, dydaktyczne (również kompetencje miękkie), językowe i informatyczne, także związane z organizowaniem nauczania z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, przydatne szczególnie w czasie pandemii COVID-19.

Na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość prowadzone były w drugim semestrze roku akademickiego 2019/2020 i przez cały rok akademicki 2020/2021). W czasie tym pracownicy IKP bardzo licznie uczestniczyli w szkoleniach pozwalających opanować podstawowe narzędzia służące do nauczania zdalnego. Osoby prowadzące zajęcia korzystały przede wszystkim z narzędzi Google Meet, Google Classroom i Zoom. W porozumieniu z osobami studiującymi pracownicy IKP stworzyli e-tykietę zajęć zdalnych, czyli zbiór zasad i dobrych praktyk, stwarzających odpowiednie warunki do prowadzenia wspólnej pracy dydaktycznej. Zajęcia prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, w czasie pandemii COVID-10 były na bieżąco kontrolowane. Obecnie wszystkie zajęcia prowadzone są stacjonarnie.

Zasady przydziału zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia umożliwiają prawidłową realizację zajęć. Zajęcia kursowe, w tym wykłady, ćwiczenia, warsztaty metodologiczne prowadzone na obu stopniach studiów, realizowane są przez osoby o ugruntowanych kompetencjach. SeminaRIA licencjackie przydzielane są osobom przynajmniej ze stopniem doktora, magisterskie zaś – osobom, które przynajmniej raz prowadziły seminarium na studiach I stopnia. W przypadku gdy zajęcia zostały powierzone osobie rozpoczynającej pracę badawczo-dydaktyczną (głównie doktoranci/doktorantki) może ona prowadzić autorskie konwersatoria pod warunkiem zrealizowania minimum 30 godzin asysty na zajęciach kursowych, prowadzenia samodzielnie 30 godzin zajęć kursowych zamawianych na innych kierunkach studiów. Zajęcia te są hospitowane przez promotora. Poza tym osoba ta na zebraniu zakładu, w którym zatrudniony jest promotor przedstawia program konwersatorium, ma też wykazać się dorobkiem naukowym powiązany z tematyką proponowanych zajęć. Warto dodać, że dużą część zajęć prowadzą osoby, które tworzyły/współtworzyły uznane podręczniki i monografie dotyczące zagadnień z zakresu kulturoznawstwa, w tym kultury wizualnej, antropologii słowa, antropologii widowisk, etc.

Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami, tj. co najmniej 75% godzin zajęć na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze jest prowadzonych przez nauczycieli zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

W kwestii polityki kadrowej, rozwoju i doskonaleniu kadry: dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia jest transparentny, adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz uwzględnia w szczególności ich dorobek naukowy lub artystyczny i doświadczenie oraz osiągnięcia dydaktyczne. Obsada zajęć dobrana jest prawidłowo.

Uczelnia w pełni zaspokaja potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych, w tym związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, zapewnione jest właściwie wsparcie techniczne, jak również monitorowane jest zadowolenie nauczycieli akademickich z funkcjonalności stosowanych platform i narzędzi do nauczania zdalnego, a wyniki monitorowania są wykorzystywane w ich doskonaleniu. Pracownicy Instytutu brali udział w systematycznie i często organizowanych szkoleniach podnoszących kompetencje dydaktyczne i informatyczne.

Nauczyciele akademicy oraz inne osoby prowadzące zajęcia są oceniani przez studentów w zakresie spełniania obowiązków związanych z kształceniem. Studenci wypełniają ankiety ewaluacyjne przygotowane przez Pracownię Ewaluacji Jakości Kształcenia (PEJK). Ich wynik stanowi jeden z czynników decydujących o powierzaniu pracownikom określonych zajęć dydaktycznych. Po zakończeniu każdego roku akademickiego kierownik jednostki dydaktycznej zobowiązany jest do prezentacji Radzie Dydaktycznej zbiorczego raportu porównującego ogólne wyniki uzyskane przez nauczycieli w poszczególnych kategoriach na każdym z kierunków prowadzonych na Wydziale Polonistyki UW. Osoby, które realizują zajęcia na ocenianym kierunku są wysoko oceniane w ankietach studenckich, a oceny te dotyczą także osób z zewnątrz oraz doktorantek/doktorantów.

Prowadzona jest też ocena zajęć w formie hospitacji prowadzona przez innych nauczycieli, tzw. „hospitacje koleżeńskie”, które odbywają się raz na dwa lata niezależnie od stopnia naukowego hospitowanej osoby. Osoby prowadzące zajęcia na kierunku podkreślają wartość takich hospitacji, szczególnie, że prowadzone są przez osobę zajmującą się zbliżoną tematyką, dzięki czemu odbywa się wymiana wspólnych doświadczeń dydaktycznych dotyczących realizowanych zagadnień, doboru literatury oraz metod prowadzenia zajęć.

Prowadzone są okresowe oceny nauczycieli akademickich (przeprowadzane co 4 lata) i innych osób prowadzących zajęcia obejmujące aktywność w zakresie działalności naukowej lub artystycznej oraz dydaktycznej członków kadry prowadzącej kształcenie, wyniki ocen dokonywanych przez studentów.

Wyniki okresowych przeglądów kadry prowadzącej kształcenie, w tym wnioski z oceny dokonywanej przez studentów, są wykorzystywane do doskonalenia poszczególnych członków kadry i planowania ich indywidualnych ścieżek rozwojowych. Na przykład w wyniku oceny studentów wyrażanej w ankietach ewaluacyjnych i badaniach społeczności studenckiej, osoby prowadzące zajęcia na kierunku wyraźnie różnicowały metody weryfikacji efektów uczenia i kryteria oceniania na

wybranych zajęciach kursowych (m.in. *warsztat humanistyczny, kulturoznawczy i metodologiczny* czy ćwiczenia *uczestnictwo w kulturze* na studiach I stopnia oraz ćwiczenia *teorie tożsamości* i warsztat *media w kulturze współczesnej* na studiach II stopnia), a przede wszystkim na konwersatoriach (z puli przedmiotów do wyboru z oferty IKP). Metody weryfikacji efektów uczenia się kładą nacisk na rozwijanie innych umiejętności posługiwania się słowem pisanym niż w postaci pracy rocznej, bądź semestralnej. Studenci skłaniani są do pisania m. in. recenzji, krótkich analiz wybranych tekstów kultury lub zjawisk; notatek z lektur, filmów, spektakli czy wystaw; haseł encyklopedycznych; notatek autoetnograficznych). Wprowadzone metody związane są także z doskonaleniem umiejętności opracowania i prezentacji wyników badań własnych w postaci raportów, prezentacji multimedialnych, referatów wygłaszanych na minikonferencjach, projektów wystaw czy wydarzeń kulturalnych.

Realizowana w Instytucie Kultury Polskiej polityka kadrowa umożliwia dobór kadry prowadzącej kształcenie zapewniający prawidłową realizację zajęć, sprzyja stabilizacji zatrudnienia i trwałemu rozwojowi nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, kreuje warunki pracy stymulujące i motywujące członków kadry prowadzącej kształcenie do rozpoznawania własnych potrzeb rozwojowych, i wszechstronnego doskonalenia.

Realizowana polityka kadrowa obejmuje zasady rozwiązywania konfliktów, a także reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, jak również wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry prowadzącej kształcenie oraz formy pomocy ofiarom.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia na ocenianym kierunku odbywają się w wielokondygnacyjnym budynku Jednostki mieszczącym się w obrębie głównego kampusu Uczelni w historycznym centrum Warszawy. Budynek jest przestronny, z szerokimi ciągami komunikacyjnymi, dobrze doświetlony zarówno w salach dydaktycznych, jak i na korytarzach i umożliwia studentom naukę i wypoczynek. Na kampusie znajduje się parking z właściwie oznakowanymi i wydzielonymi miejscami dla osób z niepełnosprawnością, do którego dostęp możliwy jest przez wjazd główny na kampus, zabezpieczony szlabanem z personelem obsługowym. Z uwagi na lokalne ograniczenia w ruchu miejskim w centrum miasta, brak jest możliwości parkowania dla innych studentów oraz kadry kierunku, którzy mogą korzystać z dojazdu na zajęcia z wykorzystaniem komunikacji publicznej. Należy podkreślić, że miejsce, gdzie ulokowana jest Jednostka jest bardzo dobrze skomunikowane z wszystkimi częściami miasta, w tym z kluczowymi punktami komunikacyjnymi.

Budynek Jednostki jest dostosowany do potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Wejście do niego zorganizowano bezpośrednio z poziomu chodnika, a poszczególne kondygnacje dostępne są z wykorzystaniem dostosowanej windy, na dwóch kondygnacjach znajdują się dostosowane sanitariaty, a także sanitariat z przewijakiem. Wszystkie pomieszczenia oraz winda oznaczone są tabliczkami z podpisami brajlowskimi. W budynku znajdują się sale dydaktyczne – ćwiczeniowe, warsztatowe, seminaryjne, wykładowe, pracownie w liczbie wystarczającej do zaspokojenia potrzeb procesu kształcenia. Są tu również pomieszczenia administracyjne, pokoje kadry i in. Zajęcia sportowe przewidziane w programie studiów, lektoraty i inne zajęcia ogólnouniwersyteckie mają miejsce w obrębie dedykowanych im jednostek Uczelni. Infrastruktura sportowa umożliwia aktywność fizyczną urozmaiconego rodzaju, w tym zajęcia sportowe w sekcjach oraz zajęcia dla osób z niepełnosprawnościami. Budynek dydaktyczny posiada właściwą infrastrukturę wspierającą i umożliwiającą organizację w nim zajęć dydaktycznych. Wszystkie pomieszczenia dydaktyczne wyposażone są w komputery ze stałym łączem do internetu, rzutniki multimedialne lub telewizory, tablice, rolety, a w przypadku większych sal – również nagłośnienie. W każdej znalazło się typowe wyposażenie dydaktyczne jak stoliki, krzesła, biurko prowadzącego. Jednostka dysponuje przenośnym systemem wideokonferencyjnym wykorzystywanym w przypadku hybrydowych spotkań z gośćmi zaproszonymi na zajęcia dydaktyczne.

W Jednostce nie zorganizowano odrębnego laboratorium komputerowego wyposażonego w oprogramowanie wykorzystywane obecnie w zawodach, do których, wg deklaracji w sylwetce absolwenta, przygotowuje kierunek. Dla przykładu, oprogramowaniem w postaci zaawansowanych narzędzi z zakresu edytorstwa, profesjonalnych systemów do zarządzania marketingiem i PR.

Lokalizacja oraz układ i funkcjonalności obiektu dydaktycznego stwarzają optymalne, przyjazne warunki do studiowania, w tym do angażowania się studentów w prowadzenie badań naukowych. Infrastruktura dostępna dla kadry badawczo-dydaktycznej i administracji również jest dobrej jakości. Wyposażenie i warunki lokalowe spełniają wymogi do realizacji programu studiów.

Bardzo istotną kwestią jest ulokowanie biblioteki Jednostki w bezpośrednim sąsiedztwie budynku, gdyż to właśnie tam studenci najczęściej korzystają samodzielnie z narzędzi badawczych, typowych dla kierunku humanistycznego o profilu ogólnoakademickim, w tym z baz pełnotekstowych. Dodatkowo, w budynku Jednostki zorganizowano trzy stanowiska komputerowe, za pomocą których możliwe jest korzystanie w pełnej infrastruktury elektronicznej Jednostki oraz Uczelni, w tym z zasobów bibliotek. Infrastruktura kierunku umożliwia w pełni osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej i udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć.

Infrastruktura informatyczna, w tym szerokopasmowy internet oraz wyposażenie techniczne pomieszczeń, a także pomoce i środki dydaktyczne, aparatura badawcza, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne, nowoczesne, nieodlegające od aktualnie używanych w działalności naukowej. Umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Ogólna liczba, wielkość i układ pomieszczeń wykorzystywanych w celu realizacji procesu dydaktycznego, a także ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk badawczych w czytelni itp. są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności badawczych przez studentów.

System biblioteczny Jednostki tworzą cztery biblioteki – dwie w wydziałowym gmachu głównym, jedna w siedzibie Instytutu Sławistyki Zachodniej i Południowej, jedna w siedzibie Instytutu Filologii Klasycznej. Biblioteki (w tym czytelnie) wyposażone są w miejsca do pracy indywidualnej i grupowej dla studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych oraz stanowiska komputerowe z dostępem do internetu, wszystkie w wystarczającej liczbie, pozwalające na swobodne korzystanie ze zbiorów.

Studentom ocenianego kierunku dedykowana jest przede wszystkim Biblioteka im. Wacława Borowego, która realizuje zadania wyznaczone przez trzy instytuty, w tym przez Jednostkę prowadzącą kierunek. Wspiera ona profesjonalny proces naukowo-badawczy i edukacyjny poprzez realizację oczekiwań i potrzeb kadry naukowej i studentów. Strona biblioteki udostępnia regularnie aktualizowane linki do ważnych z punktu widzenia kulturoznawców katalogów, bibliografii i baz pełnotekstowych.

W bibliotece znajduje się czytelnia, wypożyczalnia, a także czytelnie czasopism, w tym dostępnych poprzez bazy pełnotekstowe. Liczba, wielkość i układ pomieszczeń bibliotecznych, ich wyposażenie techniczne, liczba miejsc w czytelni, udogodnienia dla użytkowników, w tym odrębne stanowisko dla osób z niepełnosprawnościami, a także godziny otwarcia, zapewniają dobre warunki do korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej i cyfrowej. Studenci na terenie biblioteki i czytelni mają dostęp do sieci bezprzewodowej, a także do stanowisk komputerowych oraz standardowego oprogramowania biurowego. Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna spełnia wymogi BHP.

Studenci mają łatwy dostęp do sieci bezprzewodowej, a także do pomieszczeń dydaktycznych i zasobów infrastrukturalnych Uczelni dla realizacji własnych badań i zainteresowań poza godzinami zajęć. W bibliotece i czytelniach mogą wypożyczać zbiory oraz korzystać z urządzeń komputerowych i multimedialnych.

Infrastruktura naukowa, dydaktyczna i biblioteczna jest wystarczająco dostosowana do potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Dotyczy to zarówno zlikwidowanych barier architektonicznych dla osób poruszających się na wózku, jak i dostosowań do innych rodzajów niepełnosprawności w postaci przenośnych urządzeń wspomagających np. nakładek na klawiaturę, powiększalników itp., które udostępniane są albo na miejscu w bibliotece, albo przez BON.

Dostosowanie do potrzeb dla osób z niepełnosprawnością wspiera również powszechny dostęp do elektronicznych systemów obsługowych Uczelni.

W przypadku kształcenia na odległość studenci mają zapewniony dostęp do wszelkich koniecznych elementów struktury informatycznej. Uczelnia od wielu lat tworzy, rozwija i dostosowuje własną infrastrukturę do nauczania na odległość. Stosowane narzędzia i oprogramowanie umożliwiają synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia. Platforma służy również jako repozytorium materiałów dydaktycznych.

Na zasoby bibliotek Jednostki i Uczelni składają się książki i czasopisma (gromadzone zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej), bazy danych – krajowe i międzynarodowe – związane z profilem naukowym Wydziału i wspierające aktywność naukowo-badawczą oraz dydaktyczną pracowników naukowych i studentów. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne są bardzo bogate i urozmaicone, znacznie przewyższające standardowe zapotrzebowanie z perspektywy wymogów programowych ocenianego kierunku – obejmują o wiele więcej pozycji niż piśmiennictwo zalecane w sylabusach.

Biblioteka dedykowana kierunkowi na bieżąco gromadzi, opracowuje i udostępnia pozycje drukowane (ok. 95 tysięcy woluminów), czasopisma (ok. 320 tytułów), wydawnictwa audiowizualne i elektroniczne dotyczące dyscypliny nauki o kulturze i religii, w tym m.in. historii i antropologii kultury, socjologii i antropologii współczesności, historii i antropologii teatru, antropologii kultury wizualnej i filmoznawstwa, animacji kultury, a także dyscyplin subsydiarnych - literaturoznawstwa, w tym teorii i historii literatury, krytyki literackiej, poetyki, komparatystyki, socjologii literatury. Znajdują się tu podręczniki i skrypty do zajęć na kierunku, podstawowe publikacje z obszaru nauk humanistycznych: historii, filozofii, estetyki, religioznawstwa, pedagogiki, psychologii, bibliologii. Biblioteka prowadzi elektroniczny katalog udostępniając pozycje wydawnicze w ramach ogólnouniwersyteckiego systemu informacyjno-bibliotecznego. Wszystkie zgromadzone zasoby biblioteczne udostępniane są w formie tradycyjnej, a także elektronicznej. Zbiory dostosowane są do liczby studentów, a także do potrzeb osób z niepełnosprawnościami poprzez możliwość dostępu online lub korzystanie z zasobów elektronicznych w postaci przygotowywanych materiałów przez nauczycieli akademickich.

Biblioteka systematycznie aktualizuje swoje zbiory o najnowsze pozycje z zakresu dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek. Zbiory gromadzone są również na podstawie sylabusów zajęć dydaktycznych oraz na zamówienie kadry naukowo-dydaktycznej czy studentów.

Jak już wspomniano, w bibliotece funkcjonuje system biblioteczno-informacyjny, umożliwiający szybki dostęp do aktualnych zasobów informacji naukowej w formie tradycyjnej i elektronicznej, o zasięgu międzynarodowym oraz zakresie dostosowanym do potrzeb, wynikających z procesu nauczania i uczenia się na ocenianym kierunku, a także działalności naukowej w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek, w tym w szczególności dostępu do piśmiennictwa zalecanego w sylabusach. Dzięki działalności biblioteki, studenci i kadra badawczo-dydaktyczna posiadają dostęp do światowych zasobów informacji naukowej w postaci wielu różnorodnych baz pełnotekstowych.

Uczelnia prowadzi sformalizowane przeglądy infrastruktury dydaktycznej, w tym stosowanej w kształceniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, infrastruktury naukowej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, specjalistycznego oprogramowania, zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych obejmujące ocenę sprawności, dostępności, nowoczesności, aktualności, dostosowania

do potrzeb procesu nauczania i uczenia się, liczby studentów, potrzeb osób niepełnosprawnością. Sposób prowadzenie przeglądów jest systematyczny, prowadzony zarówno przez władze kierunku, jak i przez osoby odpowiedzialne za poszczególne jednostki np. biblioteki. Uczestniczą w nich nauczyciele akademicy, osoby odpowiedzialne za kierunek, a także pracownicy poszczególnych, działających w ramach Jednostki działów. Infrastruktura i wyposażenie podlegają również ocenie w ramach badania jakości kształcenia na kierunku. Wówczas, studenci mają możliwość zgłaszania wniosków dotyczących zasobów infrastrukturalnych wykorzystywanych do prowadzenia kierunku. Nie są oni jednak bezpośrednio angażowani w sformalizowane przeglądy.

Wyniki prowadzonych przeglądów, w tym wnioski z ankiet oraz dezyderatów studentów, są wykorzystywane do doskonalenia kluczowych elementów infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, a także pozostałych elementów wyposażenia, pomocy, środków dydaktycznych, aparatury, oprogramowania i zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom. W sposób niepełny uczestniczą w nich studenci. Wyniki przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się utworzenie pracowni komputerowej umożliwiającej studentom korzystanie w Uczelni z nowoczesnego oprogramowania wykorzystywanego w ramach profesjonalnej działalności, do której przygotowanie zakłada koncepcja kształcenia na kierunku.
2. Rekomenduje się zapewnienie stałego udziału studentów w okresowych przeglądach infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, specjalistycznego oprogramowania, zasobów bibliotecznych, informacyjnych oraz edukacyjnych.

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

W odniesieniu do ocenianego kierunku prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu, w której biorą udział podmioty z bezpośredniego otoczenia Uczelni, a także organizacje o szerszym zasięgu terytorialnym. Charakterystyki pracodawców, z którymi Uczelnia współpracuje, ich rodzaj, zakres i zasięg prowadzonej przez nich działalności są prawidłowe, zgodne z dyscypliną, do której w pełni przyporządkowano kierunek na studiach I, jak i II stopnia – nauki o kulturze i religii. Ze względu na specyfikę kierunku studiów oraz charakter badawczo-dydaktyczny Jednostki, współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym opiera się głównie na publicznych instytucjach kultury – państwowych i samorządowych, a także na organizacjach pozarządowych i osobach prowadzących działalność w środowiskach artystycznych i aktywistycznych. Wśród interesariuszy znalazły się muzea, biura organizacji festiwali, wydawnictwa, fundacje społeczne, centra informacji naukowej i wiele innych. Kluczowe podmioty najbliższej współpracujące z kierunkiem to szerokie grono reprezentantów sektora kultury: FilMOTEKA Narodowa – Instytut Audiowizualny, magazyn „Dwutygodnik” wydawany przez Dom Spotkań z Historią, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Festiwal Nowe Horyzonty, Stowarzyszenie Katedra Kultury, Muzeum Auschwitz-Birkenau, Mazowiecki Instytut Kultury, Warszawskie Obserwatorium Kultury, Teatr Komuna Warszawa, Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, Centrum Sztuki Włączającej, Fundacja Bęc Zmiana, Towarzystwo Krajoznawcze „Krajobraz”, Fundacja Ośrodka KARTA, a także Ambasada Islandii. Podmioty te są właściwe dla dyscypliny nauki o kulturze i religii, a także dla poszczególnych kontekstowych dyscyplin, do których odwołują się efekty uczenia się w programie dla obu poziomów studiów. Dobór współpracujących w ramach doskonalenia programu studiów instytucji jest poprawny, adekwatny dla dyscypliny, zgodny również z celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla kierunku.

Współpraca z otoczeniem przynosi wymierne efekty – pracodawcy systematycznie konsultują koncepcję i cele kształcenia, opiniują efekty uczenia się, program studiów I i II stopnia, w tym wybrane karty opisu zajęć, co potwierdzono podczas wizytacji. Kluczowi interesariusze wspierający kierunek w zakresie tworzenia, ewaluacji i doskonalenia koncepcji kształcenia, celów kształcenia oraz programu studiów współpracują z kierunkiem w ramach indywidualnych umów o współpracy. Interesariusze kierunku nie tylko opiniują dokumenty programowe i koncepcję kształcenia, ale również mają wymierny wpływ na program, w szczególności w zakresie doboru treści programowych. Dla przykładu, wkład w rozwój programu studiów I stopnia miały reprezentantki magazynu

„dwutygodnik.com” oraz Teatru Komuna, które zwracały uwagę na niedobór w programie zajęć związanych z najbardziej aktualnymi zjawiskami i procesami zachodzącymi w kulturze. W odpowiedzi na te sugestie w nowym programie studiów I stopnia obowiązującym od roku akademickiego 2024/2025 wprowadzone zostały dwa nowe, powiązane ze sobą zajęcia obowiązkowe: wykład *badania kulturoznawcze: podejścia i perspektywy* oraz warsztat kulturoznawczy. Wśród tematów wykładów znalazły się m.in.: kultura polska w perspektywie postkolonialnej, antropologia nowych mediów czy antropologia ciała, płci i seksualności. Z kolei w treściach warsztatu kulturoznawczego znalazło się badanie praktyk i tekstów kultury współczesnej ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk najnowszych. Kluczowi interesariusze zewnętrzni mają stały wpływ na konstruowanie programów konkretnych zajęć, na zakładane w nich efekty uczenia się, a przede wszystkim stosowane w trakcie zajęć metody dydaktyczne. Dobrym przykładem takiego bezpośredniego wpływu może być prowadzony w roku akademickim 2024/2025 warsztat metodologiczny *historia mówiona w praktyce kulturoznawczej*. W tworzenie programu tych zajęć zaangażowane od początku były dwie instytucje zewnętrzne: Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN oraz Centrum Archiwistyki Społecznej (CAS). W ramach zajęć odbywają się spotkania z osobami zajmującymi się w POLIN historią mówioną oraz prezentujące studentom działania CAS.

Współpraca Uczelni z interesariuszami zewnętrznymi jest systematyczna i stała, odbywa się na podstawie podpisanych umów. Niezależnie od formy, jaką ta współpraca przybiera, widoczne jest w jej ramach angażowanie społeczności studenckiej kierunku, zarówno podczas zajęć dydaktycznych, jak i działań oraz projektów pozauczelnianych.

Formy współpracy w odniesieniu do kształcenia na kierunku są wyjątkowo urozmaicone. Obejmują one:

- 1) włączanie interesariuszy zewnętrznych w proces dydaktyczny poprzez zapraszanie przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego do współprowadzenia zajęć dydaktycznych oraz realizowanie zajęć w wybranych instytucjach kultury i organizacjach pozarządowych (wizyty studyjne), co pozwala to na wzbogacenie i zróżnicowanie oferty dydaktycznej, wypracowanie innowacyjnych metod dydaktycznych, osiąganie założonych w sylabusach zajęć efektów uczenia się oraz bezpośrednie zapoznanie studentów ze specyfiką działania tych instytucji, a w konsekwencji poszerzanie wiedzy i kompetencji niezbędnych do podjęcia pracy w sektorze kultury, a także
- 2) włączanie studentów w przedsięwzięcia realizowane we współpracy z interesariuszami zewnętrznymi; studenci kierunku uczestniczą m.in. w badaniach archiwów wybranych instytucji i dokumentowaniu ich bieżącej działalności, współorganizowaniu wydarzeń kulturalnych i artystycznych oraz realizowaniu indywidualnych i grupowych projektów badawczych i społecznych będących efektem współpracy z zewnętrznymi instytucjami; przedsięwzięcia te w wielu przypadkach mają bezpośredni związek z zajęciami dydaktycznymi, ponadto często skutkują nawiązaniem długofalowej współpracy z instytucjami;
- 3) indywidualną współpracę pracowników badawczo-dydaktycznych Jednostki z interesariuszami zewnętrznymi, dzięki której poszerzają oni swoje kompetencje związane z praktycznymi potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego i wykorzystują je podczas zajęć dydaktycznych; działania te obejmują również indywidualne projekty badawcze, artystyczne i społeczne realizowane przez pracowników Jednostki we współpracy z licznymi instytucjami kultury i organizacjami pozarządowymi;
- 4) konwersatoria wyjazdowe w Muzeum Auschwitz-Birkenau, w których regularnie biorą udział studenci kierunku; uczestniczą w zwiedzaniu studyjnym byłego obozu oraz w wykładach i prelekcjach przygotowanych przez pracowników Muzeum; warto podkreślić, że

konwersatorium wyjazdowe jest elementem finalnym półrocznego konwersatorium stacjonarnego prowadzonego w ramach zajęć na kierunku;

- 5) realizację wspólnych działań edukacyjnych i społeczno-kulturalnych rozwijających kompetencje badawcze i zawodowe studentów, w tym organizacja konferencji i innych wydarzeń o charakterze dydaktycznym, naukowym i badawczym, publikacja książek i czasopism oraz integrowanie środowiska studentów i absolwentów Jednostki;
- 6) współpracę z podmiotami zewnętrznymi w ramach ćwiczeń, warsztatów i konwersatoriów na studiach I i II stopnia; przykładem mogą tu być ćwiczenia *uczestnictwo w kulturze* (na studiach I stopnia), które zgodnie z założonymi dla nich efektami uczenia się zakładają uzyskanie wiedzy na temat najważniejszych zjawisk i problemów związanych z partycypacją społeczną, uczestnictwem w kulturze i dostępem do kultury, a także umiejętności związanych z badaniem instytucji kultury i projektowaniem działań w kulturze oraz kompetencji społecznych niezbędnych do pracy w sektorze kultury. Studenci osiągają te efekty w wyniku współdziałania Jednostki z pracodawcami w ramach wspólnych warsztatów np. warsztatów krytycznych, wizyt studyjnych, zajęć gościnnych, spotkań z pracownikami, zwiedzania wystaw itp.;
- 7) współpracę z interesariuszami w projektowaniu i realizacji zajęć do wyboru oferowanych przez Jednostkę studentom kierunku; przykładem takich zajęć, które łączą rozwój naukowy studentów oraz zdobywanie umiejętności kuratorskich i doświadczeń zawodowych przez studentów są konwersatoria we współpracy z Muzeum Władysława Broniewskiego (Oddział Muzeum Literatury w Warszawie), polegające na pracy badawczej w archiwach Muzeum, przeprowadzeniu pogłębionych wywiadów z pracownikami i przygotowywaniu wystaw w formie interwencji muzealnych;
- 8) wspólny cykl otwartych wykładów poświęconych różnym wymiarom kryzysu ekologicznego i klimatycznego, gdzie gośćmi są ekspertki i aktywiści reprezentujący różne dyscypliny i instytucje;
- 9) objazdy historyczno-kulturowe rozliczane jako *semestralne konwersatorium – pobyt studyjny* w wybranym mieście lub regionie Polski, który powiązany jest z lekturą istotnych dla *genius loci* książek, tekstów czy obejrzeniem filmów. W trakcie objazdu studenci słuchają referatów wygłaszanych przez innych studentów oraz opiekunów objazdu, spotykają się z mieszkańcami i przedstawicielami lokalnych instytucji (animatorami, badaczami, twórcami), wizytują obiekty historyczne, muzea itp., prowadzą dyskusje merytoryczne o czytanych tekstach, oglądanych miejscach i przeżytych doświadczeniach. Objazdy są unikalną propozycją dydaktyczną zakładającą intensywną współpracę z otoczeniem społecznym – to studium przypadku z dużym naciskiem na doświadczenie empiryczne i samodzielną interpretację.

Pracownicy badawczo-dydaktyczni Jednostki, ich otwartość na otoczenie społeczno-gospodarcze i gotowość tworzenia pomostów pomiędzy badaniami i praktyką gospodarczą, są źródłem i motorem rozwojowym wyżej opisanych praktyk, które bez wątpienia uznane być mogą jako wzór współpracy z interesariuszami, jako dobra praktyka, gotowa do implementacji na dowolnym kierunku studiów, w dowolnej uczelni, jako innowacyjne rozwiązanie oparte na osmotycznym połączeniu dwóch perspektyw: ogólnoakademickiej i praktycznej, przejawiające się na wielu poziomach: w koncepcji kształcenia, w programie studiów, w profilach kadry kierunku, stosowanych metodach dydaktycznych, profilach badawczych, kierunkach rozwoju, podejmowanych inicjatywach, a wreszcie także w odbiorze kierunku przez jego interesariuszy, zarówno tych umiejscowionych w Jednostce i w Uczelni, jak i zewnętrznych: lokalnych, regionalnych, krajowych, międzynarodowych,

reprezentujących bardzo zróżnicowane profile działalności oraz przez społeczeństwo jako odbiorców działań Jednostki.

Dobłą praktyką są więc w przypadku kierunku zróżnicowane i innowacyjne formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, zakres i zasięg tej współpracy, a także jej unikalny charakter polegający na założeniu nierozzerwalnej, symbiotycznej relacji dwóch światów – świata nauki ze światem praktyki gospodarczej.

W przypadku ograniczeń zewnętrznych, Uczelnia prawidłowo zapewnia udział interesariuszy, w tym pracodawców w różnych formach współpracy wykorzystując do tego kontaktu efektywnie metody i narzędzia komunikacji na odległość, co zostało potwierdzone podczas wizytacji.

Przyjęte w Uczelni regulacje jakościowe zakładają prowadzenie monitoringu oraz ewaluacji udziału otoczenia społeczno-gospodarczego w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz wpływu współpracy z otoczeniem na rozwój kierunku. Pod uwagę brany jest dobór interesariuszy pod względem profilu działalności, jaki reprezentują, formy współpracy, gotowość do współpracy, skuteczność współpracy. Uczelnia dokonuje przeglądów współpracy z otoczeniem, czuwa nad adekwatnością doboru profilu pracodawcy do profilu absolwenta kierunku, identyfikuje i obserwuje rozmaite formy współpracy z interesariuszami. Studenci nie biorą bezpośredniego i pełnego udziału w tej ocenie. Mają możliwość zgłaszania uwag w ankietach dotyczących jakości kształcenia czy też w rozmowach z władzami kierunku i nauczycielami akademickimi. Wówczas wyrazić mogą swoją opinię na temat formy współpracy, w której brali udział. Studenci wysoko oceniają zajęcia angażujące pracodawców, co potwierdza wysoką jakość współpracy Uczelni z otoczeniem oraz jej adekwatność dla koncepcji kształcenia. Wobec powyższego, system zapewniania jakości działa sprawnie w odniesieniu do jakości współpracy z interesariuszami zewnętrznymi prowadzonej w ramach kierunku.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Studenci nie biorą pełnego udziału w tej ocenie.

Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Dobra praktyka nr 1

Wyjątkowo urozmaicone, adekwatne i skuteczne formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym prowadzone na kierunku o profilu ogólnoakademickim. Obejmują one:

1. włączanie interesariuszy zewnętrznych w proces dydaktyczny poprzez zapraszanie przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego do współprowadzenia zajęć dydaktycznych oraz realizowanie zajęć w wybranych instytucjach kultury i organizacjach pozarządowych (wizyty studyjne), co pozwala to na wzbogacenie i zróżnicowanie oferty dydaktycznej, wypracowanie innowacyjnych metod dydaktycznych, osiąganie założonych w sylabusach zajęć efektów uczenia się oraz bezpośrednie zapoznanie studentów ze specyfiką działania tych instytucji, a w konsekwencji poszerzanie wiedzy i kompetencji niezbędnych do podjęcia pracy w sektorze kultury, a także
2. włączanie studentów w przedsięwzięcia realizowane we współpracy z interesariuszami zewnętrznymi; studenci kierunku uczestniczą m.in. w badaniach archiwów wybranych instytucji i dokumentowaniu ich bieżącej działalności, współorganizowaniu wydarzeń kulturalnych i artystycznych oraz realizowaniu indywidualnych i grupowych projektów badawczych i społecznych będących efektem współpracy z zewnętrznymi instytucjami; przedsięwzięcia te w wielu przypadkach mają bezpośredni związek z zajęciami dydaktycznymi, często skutkują także nawiązaniem długofalowej współpracy z instytucjami;
3. indywidualną współpracę pracowników badawczo-dydaktycznych Jednostki z interesariuszami zewnętrznymi, dzięki której poszerzają oni swoje kompetencje związane z praktycznymi potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego i wykorzystują je podczas zajęć dydaktycznych; działania te obejmują również indywidualne projekty badawcze, artystyczne i społeczne realizowane przez pracowników Jednostki we współpracy z licznymi instytucjami kultury i organizacjami pozarządowymi;
4. konwersatoria wyjazdowe w Muzeum Auschwitz-Birkenau, w których regularnie biorą udział studenci kierunku; uczestniczą w zwiedzaniu studyjnym byłego obozu oraz w wykładach i prelekcjach przygotowanych przez pracowników Muzeum; warto podkreślić, że konwersatorium wyjazdowe jest elementem finalnym półrocznego konwersatorium stacjonarnego prowadzonego w ramach zajęć na kierunku;
5. realizację wspólnych działań edukacyjnych i społeczno-kulturalnych rozwijających kompetencje badawcze i zawodowe studentów, w tym organizacja konferencji i innych wydarzeń o charakterze dydaktycznym, naukowym i badawczym, publikacja książek i czasopism oraz integrowanie środowiska studentów i absolwentów Jednostki;
6. współpracę z podmiotami zewnętrznymi w ramach ćwiczeń, warsztatów i konwersatoriów na studiach I i II stopnia; przykładem mogą tu być ćwiczenia *uczestnictwo w kulturze* (na studiach I stopnia), które zgodnie z założonymi dla nich efektami uczenia się zakładają uzyskanie wiedzy na temat najważniejszych zjawisk i problemów związanych z partycypacją społeczną, uczestnictwem w kulturze i dostępem do kultury, a także umiejętności związanych z badaniem instytucji kultury i projektowaniem działań w kulturze oraz kompetencji społecznych niezbędnych do pracy w sektorze kultury. Studenci osiągają te efekty w wyniku współdziałania Jednostki z pracodawcami w ramach wspólnych warsztatów np. warsztatów krytycznych, wizyt studyjnych, zajęć gościnnych, spotkań z pracownikami, zwiedzania wystaw itp.;
7. współpracę z interesariuszami w projektowaniu i realizacji zajęć do wyboru oferowanych przez Jednostkę studentom kierunku; przykładem takich zajęć, które łączą rozwój naukowy studentów oraz zdobywanie umiejętności kuratorskich i doświadczeń zawodowych przez studentów są konwersatoria we współpracy z Muzeum Władysława Broniewskiego (Oddział Muzeum Literatury

w Warszawie), polegające na pracy badawczej w archiwach muzeum, przeprowadzeniu pogłębionych wywiadów z pracownikami i przygotowywaniu wystaw w formie interwencji muzealnych;

8. wspólny cykl otwartych wykładów poświęconych różnym wymiarom kryzysu ekologicznego i klimatycznego, gdzie gośćmi są ekspertki i aktywiści reprezentujący różne dyscypliny i instytucje;
9. objazdy historyczno-kulturowe rozliczane jako *semestralne konwersatorium – pobyt studyjny* w wybranym mieście lub regionie Polski, który powiązany jest z lekturą istotnych dla *genius loci* książek, tekstów czy obejrzeniem filmów. W trakcie objazdu studenci słuchają referatów wygłaszanych przez innych studentów oraz opiekunów objazdu, spotykają się z mieszkańcami i przedstawicielami lokalnych instytucji (animatorami, badaczami, twórcami), wizytują obiekty historyczne, muzea itp., prowadzą dyskusje merytoryczne o czytanych tekstach, oglądanych miejscach i przeżytych doświadczeniach. Objazdy są unikalną propozycją dydaktyczną zakładającą intensywną współpracę z otoczeniem społecznym – to studium przypadku z dużym naciskiem na doświadczenie empiryczne i samodzielną interpretację.

Dobra praktyka nr 2:

Unikalny charakter współpracy z otoczeniem i zaangażowanie w tę współpracę wszystkich nauczycieli akademickich kierunku.

Pracownicy badawczo-dydaktyczni Jednostki, ich otwartość na otoczenie społeczno-gospodarcze i gotowość tworzenia pomostów pomiędzy badaniami i praktyką gospodarczą, są źródłem i motorem rozwojowym wyżej opisanych praktyk, które bez wątpienia uznane być mogą jako wzór współpracy z interesariuszami, jako dobra praktyka, gotowa do implementacji na dowolnym kierunku studiów, w dowolnej uczelni, jako innowacyjne rozwiązanie oparte na osmotycznym połączeniu dwóch perspektyw: ogólnoakademickiej i praktycznej, przejawiające się na wielu poziomach: w koncepcji kształcenia, w programie studiów, w profilach kadry kierunku, stosowanych metodach dydaktycznych, profilach badawczych, kierunkach rozwoju, podejmowanych inicjatywach, a wreszcie także w odbiorze kierunku przez jego interesariuszy, zarówno tych umiejscowionych w Jednostce i w Uczelni, jak i zewnętrznych: lokalnych, regionalnych, krajowych, międzynarodowych, reprezentujących bardzo zróżnicowane profile działalności oraz przez społeczeństwo jako odbiorców działań Jednostki.

Dobrą praktyką są więc w przypadku kierunku zróżnicowane i innowacyjne formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, zakres i zasięg tej współpracy, a także jej unikalny charakter polegający na założeniu nierozzerwalnej, symbiotycznej relacji dwóch światów – świata nauki ze światem praktyki gospodarczej.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się angażowanie studentów do przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w ramach systemu zapewnienia jakości kształcenia na kierunku, w tym do oceny doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów oraz doskonalenie jego realizacji.

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Rodzaj, zakres i zasięg umiędzynarodowienia procesu kształcenia są zgodne z koncepcją i celami kształcenia. Choć w założeniach programowych duży nacisk kładziony jest na poznawanie historii kultury polskiej i rodzimą kulturę współczesną oraz instytucje sektora kultury w Polsce, to istotnym kontekstem kształtowania się tej kultury jest dorobek kultur europejskich i metodologie wypracowane na gruncie światowej humanistyki pozwalające lepiej zrozumieć i zinterpretować specyfikę kultury polskiej.

Uczelnia podkreśla ważność szerszej perspektywy kulturowej w kształceniu, stąd np. na studiach I stopnia w ramach ćwiczeń z *historii kultur obcych* – w semestrze zimowym i letnim na II roku studiów studenci wybierają jedną z trzech grup sprofilowanych tematycznie. W ostatnich trzech latach w tym bloku zajęć studenci mogli wybrać ćwiczenia z *historii kultury czeskiej / francuskiej / skandynawskiej / państw bałtyckich / żydowskiej / ukraińskiej*, a w roku 2024/2025 po raz pierwszy oferta zajęć została poszerzona o *historię kultury amerykańskiej i historię kultury Watykanu*.

Ważnym elementem kształcenia językowego jest lektorat z języka nowożytnego zakończony egzaminem na poziomie B2 ESKJ w wymiarze łącznym 240 godzin realizowanych na I i II roku studiów. W odniesieniu do studiów II stopnia obowiązkowe jest zaliczenie minimum 30 godzin zajęć translatoryjnych lub zajęć w języku obcym. W ofercie IKP co roku oferowane jest przynajmniej jedno *translatorium*, najczęściej z języka angielskiego, ewentualnie – jeśli istnieje takie zapotrzebowanie z języka francuskiego. Studenci mogą również wybrać z oferty UW zajęcia ogólnouniwersyteckie realizowane w języku obcym.

Co dwa, trzy lata studenci mogą realizować konwersatorium w języku angielskim prowadzone gościnnie przez pracownika IFiS PAN zatytułowane „*Niemieckie obozy koncentracyjne – od świadectw do teorii*”. Zajęcia te zasługują na specjalne wyróżnienie, ponieważ oprócz zajęć poświęconych tej tematyce, które odbywają się w języku polskim, przewidziano dwa kilkudniowe wyjazdy do Berlina i do Muzeum Auschwitz-Birkenau. Na tym etapie wymagane jest od uczestników posługiwanie się językiem angielskim, ponieważ w wykładach, warsztatach i wizytach studyjnych uczestniczą także studenci z Uniwersytetu w Bielefeld i Touro University w Berlinie oraz badacze z tych uczelni. Proponowana treść i forma zajęć stanowi doskonałą okazję do doskonalenia kompetencji językowych i pracy w międzynarodowym środowisku. Celem tych zajęć nie jest więc nauczanie języka obcego, a wykorzystanie i utrwalenie nabytych już umiejętności językowych.

Choć Uczelnia nie proponuje innych zajęć prowadzonych w języku angielskim, to zwłaszcza na studiach II stopnia studenci posługują się literaturą przedmiotu w języku angielskim. Materiały tego typu udostępniane są w formie elektronicznej przez prowadzących kursy.

Studenci w ramach zajęć do wyboru w roku 2024/2025 mogą wybrać liczne konwersatoria, poświęcone poszerzaniu wiedzy na temat kultur obcych i poznawaniu aktualnych perspektyw badawczych światowej humanistyki, m.in.: „*Zdrowie w kulturze: interdyscyplinarne wprowadzenie do critical health studies*”, „*Animal studies: wybrane problemy i różne zwierzęta*”. Okazją do podnoszenia

poziomu umiędzynarodowienia jest także np. konwersatorium w ramach którego w roku 2023 odbył się wyjazd studencki do Bochum na Festival Campus na Ruhrtriennale. Wyjazd ten był okazją do uczestnictwa studentów w zajęciach warsztatowych, spotkaniach z twórcami oraz spektaklach i performansach.

Uczelnia stwarza możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów związanej z kształceniem na kierunku, w tym warunki do mobilności wirtualnej nauczycieli akademickich i studentów.

Studenci uczestniczą w spotykaniach z wykładowcami z ośrodków zagranicznych podczas wykładów gościnnych oraz otwartych seminariów i warsztatów organizowanych regularnie w IKP. Zaproszenia na takie spotkania są rozsyłane pocztą uniwersytecką oraz udostępniane na stronie i w mediach społecznościowych IKP. W latach 2020–2024 Instytut organizował lub współorganizował przyjazdy badaczek i badaczy m.in. z Collège de France i Eur’Orbem z Sorbonne-Université, Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales (Francja), Uniwersytetu w Bergen (Norwegia), Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego we Lwowie (Ukraina), Uniwersytetu Karola w Pradze, Uniwersytetów w Lipsku oraz Tybindze (Niemcy), Uniwersytetów w Oxfordzie, Nottingham i Herfordshire (Wielka Brytania), New York University (USA), Uniwersytetu w Reykjavíku (Islandia), Uniwersytetu w Albercie (Kanada) i wielu innych ośrodków.

Podniesieniu stopnia umiędzynarodowienia służą także szkoły letnie, w których regularnie biorą udział studenci kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze.

Mobilność studentów realizowana jest w ramach programu Erasmus. Studenci chcący odbywać zagraniczne studia częściowe mają do wyboru 30 uczelni w 15 krajach partnerskich. Mogą też uczestniczyć we współorganizowanych z innymi uczelniami wymianach *blended mobility*, wówczas w Polsce realizowana jest część wirtualna, natomiast część stacjonarna odbywa się podczas wyjazdu realizowanego w międzynarodowej grupie. Studenci mogą również brać udział w zajęciach online prowadzonych w ramach Sojuszu 4EU+. W ofercie dostępne są zajęcia prowadzone przez wykładowców Uniwersytetu Sorbońskiego, Uniwersytetu Paris-Panthéon-Assas, Uniwersytetu w Heidelbergu, Uniwersytetu Karola w Pradze, Uniwersytetu Kopenhaskiego, Uniwersytetu w Mediolanie i Uniwersytetu Genewskiego.

W przypadku podjęcia przez studenta zagranicznych studiów częściowych Uczelnia określa zasady ekwiwalentyzacji.

W ramach programu Erasmus istnieje również możliwość odbycia zagranicznych praktyk studenckich i absolwenckich. Pomoc w zakresie oferty zagranicznych studiów częściowych bądź praktyk w ramach programu Erasmus oferuje instytutowy lub wydziałowy koordynator mobilności. Rocznie na wyjazdy zagraniczne w IKP zostaje zakwalifikowanych 6 do 10 osób, są to przede wszystkim studenci III roku studiów I stopnia oraz uczestnicy studiów II stopnia, którzy najchętniej wybierają Czechy, Francję, Niemcy, Włochy i Wielką Brytanię.

Jeśli chodzi o wyjazdy zagraniczne pracowników badawczo-dydaktycznych, to w IKP zwykle jedna do trzech osób rocznie korzysta z programu Erasmus. Współpraca międzynarodowa chętniej podejmowana jest dzięki środkom pochodzącym z minigrantów oferowanych przez Uczelnię w ramach programu „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza”, a także grantów, także międzynarodowych, zdobywanych indywidualnie przez pracowników.

Instytut Kultury Polskiej od lat współpracuje z Centre de Civilisation Polonaise na Sorbonne-Université, a pracownicy Instytutu bardzo często wygłaszają wykłady, bądź uczestniczą w seminariach, warsztatach, debatach i konferencjach organizowanych przez zagraniczne ośrodki badawcze. W latach 2020-2024 osoby pracujące badawczo-dydaktycznie w IKP uczestniczyły

w konferencjach zagranicznych, wygłaszały wykłady gościnne m. in. w takich krajach jak: Niemcy (Maskenmuseum, Elzach), Belgia (Université Libre w Brukseli), Włochy (European Association for the Studies of Theatre and Performance, Mediolan), Islandia (International Federation for Theatre Research w Reykjavíku); Finlandia (University of Turku) i Wielka Brytania (Oxford University) czy USA (Association for Slavic, East European and Eurasian Studies w Filadelfii).

W ramach współpracy badawczej kadry IKP z ośrodkami zagranicznymi osoby prowadzące zajęcia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze uczestniczą w 5 ważnych projektach międzynarodowych – jeden z nich realizowany jest w partnerstwie 31 krajów (*Rethinking the Blue Economy: Socio-Ecological Impacts and Opportunities*).

Umieędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Prowadzone są okresowe oceny stopnia umieędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu współpracy z uczelniami zagranicznymi i/lub jednostkami badawczymi, udziału wykładowców z zagranicy w realizacji zajęć na kierunku oraz rodzimych nauczycieli prowadzących zajęcia w uczelniach zagranicznych, skali i zasięgu mobilności studentów, zajęć prowadzonych w języku obcym, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do intensyfikacji umieędzynarodowienia kształcenia.

Oceny stopnia umieędzynarodowienia kształcenia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze jest poddawana monitorowaniu raz w roku, a rezultat tego przeglądu znajduje się w corocznym Sprawozdaniu z działalności Dziekana Wydziału Polonistyki, następnie przedstawiany jest Radzie Wydziału. Monitorowaniem samego procesu umieędzynarodowienia kształcenia na wszystkich kierunkach studiów prowadzonych na Wydziale Polonistyki zajmuje się Rada Dydaktyczna. Dane dotyczące umieędzynarodowienia procesu kształcenia na Wydziale Polonistyki w latach 2020/2021, 2021/2022 i 2022/2023 zostały przez RD poddane zbiorczej analizie na początku 2023 roku.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umieędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umieędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umieędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Uczelnia zapewnia studentom wizytowanego kierunku wszechstronne i kompleksowe wsparcie w całym procesie uczenia się. Dedykowane wsparcie objawia się na wielu płaszczyznach, poprzez m.in. wsparcie osób z niepełnosprawnościami, zapewnienie odpowiednich narzędzi do rozwijania się studentów, wsparcie aktywności wykraczających poza program studiów, pomoc materialną oraz animację ruchu naukowego i społecznego. Zadbano również o stworzenie odpowiednich warunków do udziału w programach wymiany krajowej i międzynarodowej. Uczelnia ma także na uwadze wyrównywanie szans edukacyjnych, m.in: poprzez nieodpłatne porady psychologiczne, dostosowanie formy zaliczenia zajęć do poziomu niepełnosprawności. Wsparcie ma charakter systematyczny i stały, przyczyniając się do osiągania przez studentów efektów uczenia się, a także przygotowania do wejścia na rynek pracy w sektorze kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze.

Uczelnia oferuje zróżnicowane formy merytorycznego, materialnego i organizacyjnego wsparcia studentów w procesie uczenia się i prowadzenia działalności naukowej. Regulamin studiów przewiduje odpowiednie rozwiązania w zakresie studiowania, takie jak np. urlopy od zajęć, egzaminy komisyjne oraz indywidualna organizacja studiów, czy indywidualny plan zajęć. Studenci mogą konsultować aspekty związane ze swoim procesem uczenia się z opiekunami roku a także nauczycielami akademickimi, którzy prowadzą określone zajęcia. W związku z tym odbywają się regularne dyżury, zarówno stacjonarne, jak i z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, które pozostają dostosowane do planów zajęć na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze. Studenci mają możliwość konsultacji z nauczycielami również poza godzinami dyżurów i zajęć. Każda osoba studiująca na ocenianym kierunku może się zwrócić o pomoc do opiekuna roku, który jest oficjalnie przedstawiany podczas spotkań adaptacyjnych. Opiekunowie roku organizują spotkania, w ramach których przedstawiają osobom zaczynającym studia informacje o koordynatorach, lokalizacjach sal, organizacji roku akademickiego, pokazują najważniejsze strony internetowe a także przedstawiają organizacje studenckie. Wydział wspiera działalność naukową studentów poprzez udostępnianie bazy naukowej (laboratoria i sprzęt do badań) oraz zwiększenie dostępności kadry, również poza zajęciami dydaktycznymi. Dodatkowo, na szczególne uznanie zasługują zajęcia warsztatowe, które pełnią rolę przygotowania do prowadzenia badań naukowych. Wiele zajęć proponowanych w programie studiów (tj. konwersatoria, warsztat z mediów w kulturze współczesnej, warsztaty metodologiczne) łączy osiąganie efektów uczenia się z realizacją studenckich projektów o charakterze naukowym – referaty wygłaszane przez wszystkie osoby na zamykającej cykl zajęć wewnętrznej minikonferencji, raporty z badań (auto)etnograficznych i sieciowych, prezentacje

będące wynikiem badań w archiwach, instytucjach kultury lub społecznościach lokalnych. Prowadzenie badań najczęściej dotyczy studentów – członków kół naukowych oraz studentów ostatnich semestrów, co jest związane z realizacją prac dyplomowych. Ponadto studenci mogą uczestniczyć w seminariach naukowych oraz wykładach popularnonaukowych organizowanych cyklicznie na Wydziale dla młodych naukowców. Często też studenci organizują konferencje naukowe oraz publikacje poprzez działalność np. Studenckiego Koła Kulturoznawczego. Osoby studiujące na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze mogą również liczyć na wsparcie ze strony pracowników naukowych w publikowaniu wyników swoich badań. Na szczególną uwagę zasługuje przygotowany przez pracowników IKP „Przewodnik bibliograficzny dla osób studiujących na kierunkach kulturoznawstwo – wiedza o kulturze i sztuki społeczne”, który zbiera najważniejsze informacje pomocne przy pisaniu prac zaliczeniowych i dyplomowych, przygotowaniu prezentacji i referatów oraz realizacji studenckich projektów badawczych. Przewodnik jest dostępny w dostępie publicznym. Zainteresowane osoby mogą liczyć na pomoc organizacyjną i finansową od Uczelni. W ramach dofinansowania od Dziekana lub Dyrektora Instytutu Kultury Polskiej studenci mogą otrzymać fundusze umożliwiające udział w niektórych konferencjach naukowych, szkoleniach czy badaniach. Studenci mają możliwość udziału w certyfikowanych szkoleniach, szkołach letnich i wyjazdach studyjnych. Na ocenianym kierunku organizowane są także liczne spotkania z interesariuszami zewnętrznymi i potencjalnymi pracodawcami, zarówno na uczelni, jak i w przedsiębiorstwach. W zakresie pomocy socjalnej studenci ocenianego kierunku mogą korzystać z systemu stypendiów socjalnych i zapomóg, stypendiów specjalnych dla osób z orzeczoną niepełnosprawnością, stypendiów rektora dla najlepszych studentów oraz stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia. Z inicjatywy osób studiujących podjęto decyzję, aby od roku akademickiego 2024/2025 zajęcia dydaktyczne nie odbywały się w piątki – jest to forma wsparcia dla studentów podejmujących pracę zarobkową.

Na ocenianym kierunku cały program studiów realizowany jest w formie stacjonarnej. Uczelnia zapewnia studentom niezbędne oprogramowanie i infrastrukturę do nauczania zdalnego oraz do rozwijania się pod kątem naukowym, z którego studenci mogą korzystać również w ramach dodatkowych aktywności poza obowiązkowymi zajęciami przewidzianymi programem studiów. W razie problemów, studenci mają możliwość uzyskania pomocy technicznej poprzez kontakt z odpowiednią osobą, w sposób wskazany na stronie internetowej. Wykluczeni cyfrowo studenci mogą liczyć na wsparcie w nauczaniu zdalnym ze strony Uczelni. W tym celu gwarantuje się studentom możliwość korzystania z infrastruktury Uczelni przy zachowaniu odpowiednich procedur bezpieczeństwa.

Uczelnia przewiduje również rozwiązania wsparcia aktywności związanych z rozwojem społecznym i wejściem na rynek pracy. Na Uczelni funkcjonuje Biuro Karier, które wspiera studentów oraz absolwentów w realizacji praktyk oraz zapewnia usługi w zakresie doradztwa zawodowego oraz organizując różne warsztaty. Prowadzi ono również serwis z ofertami pracy, praktyk i staży, gdzie studenci mogą wyszukać interesujące ich propozycje, a także zapisać się na poszczególne praktyki. Na ocenianym kierunku studiów studenci nie mają obowiązku realizowania praktyk studenckich. Niemniej jednak, z racji ścisłego powiązania kierunku ze współpracą z otoczeniem społeczno-gospodarczym (przede wszystkim z instytucjami kultury i instytucjami pozarządowymi) wiele zajęć obowiązkowych oraz konwersatoriów w programie, w efektach uczenia się i stosowanych metodach kształcenia zakłada aktywną współpracę z podmiotami zewnętrznymi. Pomimo, że oceniany kierunek

ma profil ogólnoakademicki, duży nacisk kładzie się na rozwój praktycznych umiejętności studentów. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że w wielu instytucjach kultury pracują absolwenci kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze, którzy podjęli tam pracę ze względu na przygotowanie praktyczne podczas toku studiów.

Uczelnia wywiązuje się z ustawowych obowiązków wsparcia materialnego studentów i zapewnia im możliwość uzyskiwania stypendiów socjalnych, zapomóg, stypendium rektora dla najlepszych studentów oraz stypendium dla osób z niepełnosprawnościami. Zainteresowani studenci mogą liczyć na wsparcie materialne w kontekście udziału w konferencjach naukowych.

Uczelnia wyraża również gotowość do wsparcia studentów pod kątem finansowym i organizacyjnym w sytuacji wyrażenia przez nich zainteresowań aktywnościami sportowymi lub artystycznymi.

Wsparcie studenckie uwzględnia i jest dostosowane do potrzeb różnych grup interesariuszy wewnętrznych studiujących na Uczelni. Uczelnia zapewnia szeroki zakres wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami. W zależności od sytuacji osobom studiującym przysługują urlopy zdrowotne, naukowe i okolicznościowe, a także indywidualna organizacja studiów (np. w zakresie organizacji zajęć, zwiększenia dopuszczalnej liczby nieobecności, formy egzaminów, korzystania z pomocy asystentów czy tłumaczy polskiego języka migowego). Pracownicy dydaktyczni administracyjni Instytutu Kultury Polskiej regularnie uczestniczą w szkoleniach oferowanych przez BON, także szkoleniach celowanych dla osób prowadzących zajęcia dydaktyczne na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze. Na czas pandemii Covid-19, w porozumieniu ze studentami, wypracowano e-etykiety zajęć zdalnych, czyli zbiór zasad i dobrych praktyk, które pozwoliły stworzyć odpowiednie warunki do wspólnej pracy dydaktycznej. Osoby studiujące w razie potrzeby mogą korzystać z wsparcia Centrum Pomocy Psychologicznej, Biura ds. Osób z Niepełnosprawnościami i Akademickiego Ośrodka Psychoterapii. Z inicjatywy studentów ocenianego kierunku został także powołany Zespół Antydyskryminacyjny, w którego skład wchodzi przedstawiciele studentów, doktorantów i pracowników. Zadaniem Zespołu jest wysłuchanie (oraz w razie potrzeby interweniowanie) osób studiujących i pracujących w IKP, które doświadczyły dyskryminacji i/lub wykluczenia ze strony innych członków społeczności IKP. Zasady działania Zespołu reguluje odpowiedni regulamin. Do każdego przypadku Uczelnia podchodzi indywidualnie i zapewnia odpowiednie wsparcie.

Zapewnia się wsparcie w zakresie krajowej i zagranicznej mobilności studentów. Osoby zainteresowane mogą podjąć naukę w uczelniach partnerskich w ramach programu Erasmus+. Za obsługę wyjazdów zagranicznych pracowników i studentów UW odpowiedzialne jest Biuro Współpracy z Zagranicą. Studenci ocenianego kierunku korzystają z programów wymian takich jak Erasmus+ czy MOST, a także wymian bilateralnych. Organizowana jest szkoła letnia Josefov Summer School we współpracy z Uniwersytetem Masaryka w Brnie, Uniwersytetem Palackiego w Ołomuńcu oraz Wyższą Szkołą Sztuk Scenicznych w Bratysławie. W ramach zrzeszenia w 4EU+ studenci kulturoznawstwa – wiedzy o kulturze mogą korzystać z organizowanych szkół letnich w ramach projektu Plurality of Memories in Europe in Global Perspective czy szkoły letniej Spot Light. Za obsługę wyjazdów zagranicznych odpowiada odpowiedni pełnomocnik dziekana ds. współpracy z zagranicą.

Na Uczelni funkcjonuje system skarg i wniosków. Wnioski, postulaty i zastrzeżenia są przekazywane w formie pisemnej i ustnej podczas dyżuru, a także pocztą elektroniczną na adres e-mail podany na

stronie internetowej Wydziału lub z wykorzystaniem platformy MS Teams. Skargi i wnioski mogą być zgłaszane bezpośrednio do kierownika jednostki dydaktycznej na Wydziale Polonistyki UW lub do Zespołu Antydyskryminacyjnego. W sytuacjach tego wymagających, kierownik jednostki dydaktycznej zwraca się do Wydziałowej Rady Samorządu Studenckiego z prośbą o zaopiniowanie. Studenci mają również możliwość zgłaszania skarg i wniosków do rzecznika akademickiego lub Centrum Rozwiązywania Sporów i Konfliktów UW oraz Studenckiej Poradni Prawnej. W 2022 roku powołano Komisję ds. Opracowania Strategii przeciwdziałania Przemocy Seksualnej na Wydziale Polonistyki, która stworzyła „Przewodnik antydyskryminacyjny” dostępny w dostępnie publicznym. Na Wydziale funkcjonuje procedura rozwiązywania konfliktów i zapobiegania dyskryminacji i przemocy

Uczelnia prowadzi działania edukacyjne i informacyjne z zakresu bezpieczeństwa studentów. Oprócz właściwych zajęć z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, dodatkowo na uczelnianej stronie internetowej informuje się o najważniejszych aspektach związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa oraz wskazuje drogi postępowania, jeżeli takie bezpieczeństwo jest zagrożone.

Osobom studiującym zapewnia się wsparcie obsługi administracyjnej w sprawach związanych z procesem dydaktycznym oraz pomocą materialną.

Uczelnia zapewnia odpowiednie działania Samorządu Studenckiego. Zarówno w aspekcie finansowania, jak i organizacyjnym, pomoc władz pozostaje na odpowiednim poziomie i pozwala w sposób efektywny funkcjonować przedstawicielom studenckim, co potwierdza pozytywna opinia w tym zakresie przedstawicieli Samorządu Studenckiego. Członkowie organów Samorządu Studenckiego regularnie współpracują z władzami Wydziału, Instytutu i całej Uczelni. Studentom ocenianego kierunku studiów stwarza się warunki do zaangażowania w działalność kół naukowych i innych organizacji studenckich. Zainteresowane osoby otrzymują wsparcie merytoryczne poprzez przypisanie odpowiednich nauczycieli akademickich/pracowników Uczelni do opieki nad daną organizacją. Uczelnia wspiera również organizacyjnie działalność kół, poprzez udostępnienia infrastruktury oraz dofinansowywanie projektów.

Uczelnia przy uwzględnieniu partycypacji studenckiej monitoruje i ewaluuje szeroko pojęte wsparcie, w tym skuteczność funkcjonujących na Uczelni rozwiązań w aspekcie wsparcia studenckiego, formy wsparcia czy poziomu zadowolenia interesariuszy wewnętrznych. Działania te stanowią podstawę do podejmowania pożądanych z perspektywy studenckiej zmian. Studenci mogą zgłaszać swoje uwagi i postulaty bezpośrednio do władz Uczelni i Wydziału lub poprzez Samorząd Studencki.

Przedstawiciele studenccy zasiadają w ciałach odpowiedzialnych za poziom jakości kształcenia na Uczelni i tym samym mają wpływ na bieżące problemy studenckie i możliwości ich rozwiązania.

Dodatkowo Uczelnia i Wydział pozostają w stałym kontakcie z samorządem studenckim w celu monitorowania poziomu wsparcia studentów oraz jego skuteczności. W razie pojawienia się negatywnych aspektów, władze podejmuje odpowiednie działania naprawcze, zależne od rodzaju i skali danego problemu.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

System opieki i wsparcia należy określić jako kompleksowy, odnoszący się do wszystkich istotnych z perspektywy studenta aspektów. Podejmowane działania można uznać za wszechstronne oraz zorientowane na studenta. Dedykowane wsparcie odpowiada indywidualnym potrzebom oraz oczekiwaniom studentów. Przejawia się ono w opiece merytorycznej nad studentami, a także wsparciu organizacyjnym i finansowym z uwzględnieniem wsparcia w nauczaniu z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Proces kształcenia jest również odpowiednio wspierany poprzez obsługę administracyjną i uczelniany system obsługi studiów. Uczelnia motywuje i wspiera studentów wybitnych. Warto podkreślić skuteczne działania prowadzące do wsparcia studentów w wejściu na rynek pracy, w tym szeroki zakres dodatkowych aktywności, które Uczelnia zapewnia studentom. Sprawnie działa system skarg, próśb i zażaleń, w którym uczestniczą władze Wydziału oraz samorząd studencki. Wszelkie rodzaje wsparcia i działalności Uczelni dostosowane są również do różnych grup studentów, w szczególności do osób z niepełnosprawnościami. Uczelnia na bieżąco monitoruje i ewoluuje system wsparcia oferowany studentom na kierunku kulturoznawstwo - wiedza o kulturze.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Interesariusze mogą czerpać informacje dotyczące kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze ze strony Uczelni, strony Wydziału oraz ze strony Instytutu. Dodatkowo informacje o kierunku można znaleźć w mediach społecznościowych oraz w elektronicznym informatorze dla kandydatów na studia. Strona internetowa Uczelni zbudowana jest w przejrzysty sposób - odszukanie konkretnych informacji nie stanowi problemu. Informacje o studiach są dopasowane do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Strona internetowa Instytutu Kultury Polskiej jest dopasowana do potrzeb studentów zagranicznych.

Strona oraz odpowiednie podstrony zapewniają ważne dla kandydatów, studentów i otoczenia pracodawców informacje i obejmują:

- cel kształcenia;
- kompetencje oczekiwane od kandydatów;

- warunki przyjęć na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów;
- terminarz procesu przyjęć na studia;
- charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się oraz organizacji, w tym uznawanie efektów uczenia się;
- zasady dyplomowania;
- przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe;
- charakterystykę studiowania na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze;
- zakres możliwego wsparcia w procesie uczenia się;
- Regulamin studiów
- Program studiów.

Harmonogramy zajęć, dyżury nauczycieli akademickich, karty zajęć czy materiały dydaktyczne są również dostępne na stronie internetowej Instytutu ~~Kultury Polskiej~~. Uczelnia prowadzi monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz ich zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców. Dotyczy to kandydatów na studia, studentów i pracodawców. Przedmiotem analizy jest szczegółowość informacji i sposób jej prezentacji. Stwierdzić należy, że wyniki monitorowania są skutecznie wykorzystywane do doskonalenia jakości informacji o studiach. Interesariusze wewnętrzni mogą zgłaszać ewentualne uwagi poprzez system ankietowy realizowany cyklicznie, a także na bieżąco zgłaszać swoje uwagi elektronicznie lub bezpośrednio do władz Uczelni.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Relevantne z perspektywy studentów, kandydatów oraz innych osób zainteresowanych informacje o studiach pozostają powszechnie dostępne z uwzględnieniem możliwości swobodnego i nieskrępowanego dostępu do nich przez osoby wykazujące taką chęć, uwzględniając osoby ze specjalnymi potrzebami. Informacja obejmuje wszystkie wymagane przepisami elementy, w tym cel kształcenia, kompetencje oczekiwane od kandydatów, warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów, terminarz procesu przyjęć na studia, program studiów, w tym efekty uczenia się, opis procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego oraz zasad dyplomowania, charakterystykę warunków studiowania i wsparcia w procesie uczenia się. Udostępnione są także informacje dotyczące kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, wsparcia merytorycznego i technicznego w tym zakresie oraz podstawowych wskaźników dotyczących skuteczności tego kształcenia. Prowadzony jest monitoring upublicznianych informacji o studiach pod kątem ich aktualności,

rzetelności, zrozumiałości i kompleksowości informacji oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Na Uniwersytecie Warszawskim zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów. Uczelnia posiada także system polityki jakości, który został zaprojektowany w taki sposób, aby prowadzone były systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Na poziomie jednostki organizującej studia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze (Instytut Kultury Polskiej UW) za opracowanie i nadzorowanie wewnętrznego systemu jakości kształcenia odpowiedzialni są: kierownik jednostki dydaktycznej Wydziału Polonistyki UW będący jednocześnie przewodniczącym Rady Dydaktycznej dla 9 kierunków na Wydziale Polonistyki oraz kierownik studiów kulturoznawstwo – wiedza o kulturze. Rada zajmuje się zatwierdzaniem programu studiów, zmianami oraz wycofywaniem programu. Na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze w składzie Rady znajdują się osoby sprawujące nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów i jakością kształcenia.

Na studiach kulturoznawstwo – wiedza o kulturze istnieją formalne kilkietapowe procedury dotyczące projektowania studiów, zatwierdzania i dokonywania zmian programowych oraz wycofywania programu studiów. Dokonywanie zmian na kierunku studiów odbywa się po konsultacjach z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

W projektowaniu programu studiów kulturoznawstwo – wiedza o kulturze zostały uwzględnione osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki w postaci zajęć z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, także dotyczących kształcenia na odległość, np. podczas zajęć (*warsztat humanisty – technologie informacyjno-komunikacyjne* oraz podczas proseminariów) zapoznające studentów z podstawowymi umiejętnościami, programami i usługami umożliwiającymi prowadzenie badań w ramach humanistyki cyfrowej.

Do zajęć wykorzystywana jest platforma e-learningowa Kampus, ale też Classroom. Na ocenianym kierunku występują także innowacje dydaktyczne polegające na zapraszaniu na zajęcia warsztatowe

pracowników różnych instytucji kultury będących ekspertami w swojej dziedzinie, a także odbywanie w ramach zajęć wizyt studyjnych w instytucjach, z którymi Instytut Kultury Polskiej współpracuje.

Na studiach kulturoznawstwo – wiedza o kulturze istnieje system zapewnienia jakości kształcenia w odniesieniu do tworzenia i doskonalenia programu studiów (tj. system oceny programu studiów, obejmujący efekty uczenia się oraz ich zgodność z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, system ECTS, treści programowe, wykorzystywanie w dydaktyce metod i technik kształcenia na odległość i nowoczesnych technologii, metod weryfikacji i oceny efektów uczenia się) i działa on sprawnie.

Na ocenianym kierunku jest przeprowadzana systematyczna ocena programu studiów oparta o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, których zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny, obejmujących co najmniej kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiągnięciu efektów uczenia się, prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców, informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów.

W systematycznej ocenie programu studiów biorą udział interesariusze wewnętrzni, tj. kadra prowadząca kształcenie na kierunku oraz studenci. Ci ostatni angażują się w ocenę zajęć poprzez ankiety ewaluacyjne (zwrotność około 20%), a także np. poprzez udział w kołach naukowych. W znaczącym stopniu, w prace te włączani są także reprezentanci otoczenia społeczno-gospodarczego, czyli instytucje z którymi IKP stale współpracuje. Wnioski z systematycznej oceny programu studiów są wykorzystywane do stałego jego doskonalenia. Nad zmianami dydaktycznymi czuwa kierownik studiów.

Jakość kształcenia na kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom, których wyniki są publicznie dostępne i powinny być wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Podczas poprzedniej oceny programowej kierunku kulturoznawstwo – wiedza o kulturze, która miała miejsce w roku akademickim 2017/2018, przeprowadzonej przez zespół oceniający powołany przez Polską Komisję Akredytacyjną, kierunek uzyskał ocenę pozytywną z okresem obowiązywania na 6 lat. Stwierdzono wówczas, że wszystkie kryteria zostały spełnione. Przeprowadzona w roku akademickim 2024/25 kolejna ocena jakości kształcenia na kierunku wskazuje, że jest na nim zapewniony sprawnie działający system projakościowy.

Tak więc system zapewnienia jakości kształcenia na ocenianym kierunku w odniesieniu do tworzenia i doskonalenia programu studiów działa skutecznie, czego konsekwencją jest ocena spełnione dla kryterium 10.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia. Prace tego typu skutkują tym, że program studiów jest zgodny z wymogami prawa, poprawnie skonstruowany oraz realizowany w taki sposób, który gwarantuje osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się przez wszystkich studentów.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne. Wyniki oceny jakości kształcenia są w pełni respektowane i uwzględniane w pracach projakościowych dotyczących ocenianego kierunku studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunku jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w

art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

